

מועצה אזורית חוף השרון

ישיבת מליאת המועצה

ישיבת מליאת המועצה מס' 8

שהתקיימה ביום ראשון, (02/06/2019)

נוכחים:

ראש המועצה	-	מר אלי ברכה
סגן ראש המועצה	-	מר מאיר דור
חברת מליאה אודים	-	גב' תמנה שמאלי
חבר מליאה חרוצים	-	מר אנדי וולף
חבר מליאה געש	-	מר ברק בן אריה
חברת מליאה בצרה	-	גב' מירב קורן
חברת מליאה בני ציון	-	גב' אורלי עמיר
חבר מליאה רשפון	-	מר גילי בן יקר
חבר מליאה כפר נטר	-	מר שרון רומם
חבר מליאה ארסוף קדם	-	מר דני מנהיים
חבר מליאה ארסוף	-	מר שוקי ארליך
חברת מליאה בית יהושע	-	גב' צילי סלע
חבר מליאה תל-יצחק	-	מר פבלו לם
משקיף	-	מר רון רותם

מוזמנים:

מזכירת המועצה	-	גב' הילה טרייבר
מבקרת פנים	-	גב' אורלי רזניקוב
גזברית המועצה	-	גב' אולגה ששקיס
	-	גב' אורטל אזולאי
	-	גב' רעות
מנהלת מחלקת קיימות	-	גב' הדס גנות דותן
מנהל אגף בכיר – מנהל התכנון	-	מר אהוד יוסטמן
אדריכל	-	מר אילן אייזן

פרוטוקול

אלי ברכה:

את מרים מיקום מחליף חבר חדש אז בקשה.

רון רותם:

שמי רון רותם מיקום מרכז משק מתחילת אפריל, יליד הקיבוץ מזה 52 שנה. באתי מהתעשייה ועכשיו אני עובד בקיבוץ. תעשייה של יקום היא פלסטיק ואני באתי מתעשייה אחרת. היתה פלסטיק לשעבר אין היום תעשייה ביקום.

אלי ברכה:

טוב אנחנו בתכנית המתאר הכוללנית של המועצה הבאנו את מנהל התכנון תיכף אהוד יוסטמן שמוביל את זה יכנס הוא הסכים איתנו שבהחלט נתחיל מכיוון שהוא טיפה מאחר, אילן אייזן המתכנן פטרנו את ירדן שיושב צמוד לעניין הזה ירדן לא פה, ונדבר וזה הזמן שלהם להציג לנו את התכנית הכוללנית וזה הזמן שלכם לשאול שאלות איזה דברים נכנסים, איזה דברים לא נכנסים, למה לא נכנס, מה אנחנו רוצים להשיג כל השאלות האלה, אני אחסוך את המבוא שאני בדרך כלל נותן, וניגש ישר לעניין.

סעיף 1 תכנית מתאר כוללנית

אילן אייזן:

טוב אני אתחיל התכנית שלנו, תכנית כוללנית תיכף אני אסביר מה זה תכנית כוללנית מלווה, אהוד מגיע עוד 10 דקות אני אדבר רבע שעה והוא ידבר עוד כמה דקות בערך 40 דקות זה מעולה. התכנית שלנו היא תכנית שמלווה על ידי ועדות עבודה וועדות היגוי בהרכבים משמעותיים, אתם רואים במבנה הזה את יזמי התכנית שזה המועצה האזורית חוף השרון ביחד עם מנהל התכנון, אנחנו רואים ועדת עבודה שזה הרכב יותר מצומצם וועדת היגוי שזה כולל את כל העולם ואשתו. במסגרת וועדת ההיגוי הזאת אנחנו מגבשים את מסמכי התכנית עד שאנחנו מביאים אותם למצב שיש תכנית סדורה ואחרי שוועדת ההיגוי מברכת על המוצר מתחילים את המסלול הסטטוטורי המקובל של ועדה מקומית, ועדה מחוזית, זאת אומרת הסדר הוא קצת אחר, ומאחר וועדת ההיגוי כוללת את כל המרכיבים שנמצאים גם בוועדה מחוזית אז ברגע שוועדת ההיגוי מברכת על משהו זה כבר מסלול ירוק ואז זה מקל על התהליך, זה מסלול שנבע מהניסיון של מנהל התכנון בהכנה של תכניות כאלה. הסדר של העבודה הוא בדרך כלל הכנה של סקר מצב קיים שכבר ביצענו במקום הזה, אנחנו אוספים מידע בכל תחום, בכל נושא, אחר כך אנחנו מנסים להציג את החלופות בסוגיות השונות של העבודה, בכל מקום שיש חלופות אנחנו דנים בחלופות, זה לא סדר כזה שאנחנו מכינים חלופה א', חלופה ב' ובסוף בוחרים בחלופת הביניים זה עובד אחרת בתכניות האלה כי הסוגיות הן מורכבות וזה סוגיות שהרבה פעמים יש חלופות נושאות בתחומים מסוימים ועוד מעט אני אכנס קצת יותר לעומק ותראו על מה אני מדבר. צוות התכנון שלנו הוא צוות

שמורכב מיועצים מאוד טובים כל אחד בתחומו וכוללים ביחד את כל מה שצריך כדי להכין תכנית טובה, יש לנו מומחה לכל נושא, וכשיש לנו בעיה של מים, ביוב, ניקוז, תנועה, דרכים, חקלאות, שימור כל מה שתגידו יש לנו יועץ מומחה לתחום הזה שאמור לתת לנו את התשובות המתאימות כדי להוביל אותנו בצורה הנכונה. אני רוצה ממש בכמה מילים להסביר מה זה תכנית כוללנית. יש תכנית מתאר ארצית בטח אתם מכירים תמ"א 35, זאת התכנית הגדולה שעוסק בכל מדינת ישראל, וקבעה מדיניות מאוד, מאוד ברורה, במקרה שלנו במרחב הכפרי לא ירדה לרזולוציה מה יהיה במרחב הזה אבל היא נותנת תמונה טובה מתחת לתכנית הזאת יש תכנית מתאר מחוזית תמ"מ שהיא כבר עושה זום יותר גדול על כל מחוז ומחוז ומפרטת את מדיניות המחוז הזה הספציפית, אין ולא יכולה להיות סתירה בין תכנית מחוזית לבין הארצית כי היא כפופה לתכנית הארצית אבל היא נכנסת ברזולוציה יותר גבוהה גם במקרה שלנו של המרחב הכפרי היא לא נכנסת יותר מידי לעומק, היא לא מגדירה מדיניות, היא פחות או יותר מחלקת את השטח בצורה קצת יותר מדויקת, אבל כאמור תמ"א 35 עולה עליה בהיררכיה ולכן היא מכתיבה את הדברים. אחר כך אנחנו מגיעים לתכנית מתאר מקומית, במסגרת התכניות מתאר מקומיות מה שיש בדרך כלל זה תכניות מפורטות, מה שבסלנג אנחנו קוראים תב"ע, התכנית המפורטת הזאת זה תכנית שיש לכל ישוב או כל פרויקט שרוצים להוציא מכוחו היתר, היתרי בניה אפשר להוציא רק מתכנית מפורטת. אבל יש תכניות מקומיות שהן תכניות מתאר ולא תכניות מפורטות שהן מתייחסות לאזור מסוים, הן קובעות בתחומן כל מיני נושאים או זכויות אפילו רק שכתוב שאי אפשר להוציא ממנה היתרי בניה זה ההבדל בין תכנית מתאר לבין תכנית מפורטת. המתארית היא בדרך כלל בהיררכיה קצת יותר גבוהה מהמפורטת אבל מקובל לא להכין תכניות מתאר, מקובל לכל תכנית שמכינים לקרוא תכנית מפורטת כדי שאפשר יהיה להוציא ממנה היתרים, ואז היא גם יותר יעילה, היא מקצר טווחים כי לכאורה תכנית מתאר אם אפשר להוציא היתר צריך אחר כך עוד תכנית מפורטת, אז אם היום לוקח כל כך הרבה שנים להכין תכנית כבר עדיף לדלג על השלב הזה וישר להיכנס למפורטת. התכנית הכוללנית שלנו היא תכנית מתארית, היא לא תכנית מפורטת אבל מה מבדיל אותה מהיתר שהיא תכנית על מרחב מאוד גדול, במקרה שלנו כל תחום המועצה האזורית ואז במקרה הזה ברגע שהתכנית היא כל כך גדולה והיא תופסת את כל השטחים אפשר כבר לחשוב על איזה שהיא מדיניות, אפשר לחשוב על קשרים בין מקומות, אפשר לבחון למשל את מערכת התחבורה בראיה אזורית אפשר לעשות הרבה מאוד דברים שאי אפשר לעשות מכוח תכנית מפורטת כי בדרך כלל אלה תכניות קטנות, אי אפשר לעשות מתוקף תכנית מחוזית כי תכנית מחוזית זה לא בסמכות שלנו והיא עוסקת בכל המחוז ואנחנו רוצים משהו שהוא מאוד, מאוד ספציפי לאזור שלנו ולכן התכנית הכוללנית היא בפירוש הפלטפורמה האידיאלית כדי לנסות לייצר איזה שהיא מדיניות שנובעת מהצרכים המקומיים. אתם רואים כאן את התכנית המקומית שלכם שהיא כבר בת יותר מ- 40 שנה שלאורה אם התקדמתם ש/ 10 / 2, אנחנו למעשה נחליף את התכנית הזאת אבל ברזולוציה אחרת עם הוראות עדכניות שמתאימות למה שיבוא בהמשך.

שוקי ארליך:

שאלה תכנית כוללנית כבר הוכנה עבור מועצות אחרות או זה פעם ראשונה המושג הזה בעצם?

אילן אייזן:

תראו תכנית כוללנית היא הוגדרה בתיקון 101 לחוק התכנון והבניה, וברור מה יש בתכנית כזאת. מנהל התכנון הכין הרבה תכניות כוללניות למועצות אזוריות ולערים ואפילו הוציא מדריך איך להכין תכנית כוללנית לעיר או למועצה מקומית, כמעט בכל מדינת ישראל היום יש תכנית כוללנית לעיר, למועצות האזוריות אף אחד לא נכנס לזה, מנהל התכנון ואהוד יוסטמן שעוד מעט יכנס, נכנס לזה בפעם הראשונה, התחילו להכין שתי תכניות ראשונות כפיילוט שזה למועצה אזורית מרחבים ולמועצה אזורית מגידו ואנחנו נמצאים בגל השני של התכניות ולכן אין עדיין שום תכנית כוללנית למועצה אזורית שהיא מאושרת. התכניות שקיימות היום הן בהכנה וכבר מהפיילוטים למדנו הרבה ולכן אנחנו מרגישים שאנחנו יודעים לאן לכוון את זה אבל עוד אין תכנית מאושרת. מה שיש בתכנית כוללנית הואיל והיא תכנית מאוד, מאוד רחבה אז אנחנו כן יכולים לממש איזה שהיא מדיניות תכנונית שהמועצה, הנהלת המועצה מגבשת בתחומה, גם אנחנו צריכים להבין מה טווח הגמישות בנושא הזה אבל אנחנו יודעים שכל מועצה אזורית חורטת על דגלה איזה שהוא חזון ומנסה להוביל את החזון הזה.

(נכנס אהוד יוסטמן)

אילן אייזן:

מינהל התכנון כמו שאמרנו קודם יחד עם המועצה מוביל את כל המפגשים, את התכנית הזאת מהשלב שהחלה עד היום כבר עשינו הרבה מאוד, כבר ביקרנו בכל הישובים שלכם אחד, אחד, ביקרנו אנשים, ראינו, למדנו את השטח, עשינו סקר מצב קיים אנחנו כבר בתחושה שמהו אנחנו יודעים עליכם.

אלי ברכה:

יכול להיות שאמרת את זה ויכול להיות שפספסתי מנהל התכנון עושה דבר כזה בכל הארץ כמעט נכון?

אילן אייזן:

כן אנחנו אחד אחרי השני.

שוקי ארליך:

שאלתי על הנושא הזה הוא הסביר שעשו 2 פיילוט במרחבי ובמגידו ואנחנו השלישי עכשיו.

אלי ברכה:

ובערים גם?

אילן אייזן:

בערים כבר סיימנו.

שוקי ארליך:

לא פשוט אין תאריך אישור אף תכנית במועצה אזורית לא עברה אישור. כלומר האישור עוד לפנינו.

אילן אייזן:

נכון כן אבל כאמור משני הפיילוטים יש ניסיון ואנחנו בתחושה שאנחנו יודעים לאן להוביל את הדברים מה שאני אומר שהתכנית הזאת כתכנית כוללנית שבאמת רואה אזור מאוד, מאוד רחב היא כן מסוגלת לגבש איזה שהיא מדיניות שאתם מדברים עליה. התכנית הזאת גם תנחה את כל התכניות המפורטות שתהיינה בהמשך וככל שהועדה תהיה ועדה מוסמכת, הועדה המקומית תכניות שנגזרות מהתכנית הזאת שלנו שתואמות אותה יוכלו להתאשר בסמכות ועדה מקומית שזה קיצור דרך מאוד דרמטי לגבי כל התכניות שתהיינה בעתיד. זאת אומרת אם אנחנו במסגרת התכנית הזאת קובעים מדיניות, קובעים זכויות בניה, קובעים את כל עקרונות התכנון כשתבוא אחר כך תכנית מפורטת תוכלו לאשר אותה בלוח זמנים יותר קצר אם תהיו ועדה מוסמכת.

אנדי וולף:

אתה יכול למקם בדיוק מבחינת היררכיה או משרד ממשלתי מבחינת מינהל תכנון, מי שייך למי?

אוהד יוסטמן:

מנהל התכנון יושב היום בירושלים נכון ל - הרגע, אנחנו באוצר, מעולם לא היינו דינמיים כמו היום. היינו משרד הפנים כל השנים ועכשיו אנחנו באוצר אנחנו עכשיו יחידת סמך כאשר מנהלת מנהל לתכנון היא בעצם מנכ"ל, זאת אומרת אם אנחנו תחת משרד זאת אומרת ישירות תחת השר ולא תחת מנכ"ל של שר, אנחנו יחידת מסך 250 איש, היום אנחנו יושבים במטה בירושלים ובכל מחוז, יש לנו ב - 6 מחוזות לשכות תכנון עם מתכנן מחוז בראשם. אנחנו במנהל התכנון עוסקים בתכנון בכל הרמות, ארצי, כבישים, רכבות, שמורות, יערות, גז, שדות תעופה, חופים, במישור המחוזי יש תכנית מתאר מחוזית תמ"מ לאזור הזה וה - לשכת תכנון מחוזית היא זו שבעצם מיישמת את כל התכנון מתחת לדבר הזה, ניתן לשנות לפי הצורך אבל בגדול זה הבסיס לתכנון. תכנון ארוך טווח תמ"א 35 מי שמכיר וכו' וכו', ואגף שאני עומד בראשו שזה האגף לתכנון מקומי כאשר אנחנו מכינים תכניות מתאר לערים ומועצות מקומיות בדרך כלל בעצם כל הישובים מעל 5000 נפש בארץ עברו אצלנו

תהליך, נשארו לנו עוד 60 שבתהליך בסך הכל ביחד נגמור כ – 170 תכניות מתאר, והיום אנחנו בתכנון של 60 + כ – 10, 12 מועצות אזוריות מבחינת ישובים כי אנחנו מתכננים כל ישוב במועצה בערך 320 ישובים כרגע נמצאים אצלנו על השולחן, ואני לא אומר את זה ככה רק לקישוט כי אנחנו בעצם כל ישוב וישוב ממש נכנסים במועצה אזורית, אנחנו ממש נכנסים לכל ישוב ותיכף נדבר על זה.

צילי סלע:

אני רגע רוצה לשאול שאלה בדיוק כאילו הרמת לי להנחתה. מה אני מבינה שלפי מה שאילן הסביר פה מתייחסים לישוב, ישוב, אבל יש משהו בדבר הזה שנקרא חוף השרון שהוא מועצה. השאלה איפה המקום של החיבור בין כולם, איך עושים אם יש קונפליקטים איך לא מייצרים פערים כאלה.

אהוד יוסטמן:

זה שאלה טובה. אנחנו עובדים בכמה מישורים, אנחנו עובדים במישור של הישובים עצמם כאשר אנחנו נכנסים באים כפי שאמר אילן ישוב, ישוב ואם יש מסקנה.

אילן אייזן:

עוד לא אמרתי התכוונתי להגיד.

אהוד יוסטמן:

אז אני אומר אנחנו יושבים עם אנשים אבל לא סתם יושבים הרעיון הוא ממש ללמוד ישוב, ישוב, ואני כבר אומר לכם שהמסקנה הכי גדולה של הפרויקט שלנו שכל ישוב זה עולם בפני עצמו, כל ישוב מגיע לו התייחסות קונקרטי ופתרון קונקרטי כי כל אחד הוא אחר, מצבו התכנוני, מצבו הפיזי, טופוגרפיה לא טופוגרפיה, חברתית, גילאית, מבחינת שכבות גיל, רצונות, שאיפות, הצלחה כלכלית בקיצור כל ישוב אין שניים דומים ואני כבר עברתי יותר מ – 300 אין שניים דומים. אז קודם כל זה המסקנה ואנחנו לא מדברים בהכללות, אנחנו מדברים בפתרונות, בהבנה עמוקה. אנחנו נכנסים זום אין מאוד גדול ולומדים את פרטי הפרטים אבל אחר נעשה זום אוט כי התכנית שלנו לא נותנת היתרים, היא בעצם מקנה את המדיניות שלפיה יעשו תכניות מפורטות. אז אנחנו עושים זום אוט וזה מקבל את הצורה של תכנית מתאר כוללנית זה מישור אחד.

צילי סלע:

רגע הזום אוט.

אהוד יוסטמן:

רגע עוד משפט אחד הזום אוט וזה. מישור שני שאנחנו עוסקים בו כמובן זה המועצה האזורית, המועצה האזורית יש לה תחומים שהיא בלעדית עליהם כמו למשל חינוך, תשתיות, תיירות, סביבה כל הנושאים האלה, וכמובן כלכלה

שנוגעת גם למועצה האזורית וגם ליושבים והאינטראקציה ביניהם. אני מוכרח לומר שקצת הופתעתי שמועצות אזוריות לא כולן דומות אחת לשניה, אני חשבתי שהמתכונת הזאת של איך כסף עובד והכלכלה עובדת במועצה האזורית בין המועצה לבין היושבים זה יהיה בדיוק אותו דבר אז ממש גם זה אין שניים דומות יש וויברציות לכאן או לכאן פה לוקחים אלה יותר אחריות, פה לוקחים אלה יותר אחריות, גם תלוי ביושבים עצמם מרכז הארץ זה לא כמו רמת הנגב שזה פריפריה של פריפריה, או עמק המעינות עם 50 מעיינות שלהם זה עובד אחרת, התנאים אחרים, היכולות הן אחרות ולכן זה מגוון. אנחנו עוסקים גם בעצם, אנחנו שמים דגש על העניין הזה של הזהות, היושבים הכפריים החקלאיים כלומר מושבים קיבוציים בגלל זה הוציאו את היושבים הקהילתיים רגע מהמשוואה, הם יושבים שיש להם ערך עצום מבחינתנו, מבחינת מורשת למדינה, יש להם היסטוריה עשירה, יש להם אורח חיים אחר יוצא דופן, נכון שהמושבים כרגע גם הקיבוצים אבל יותר המושבים נפגעו מאוד ממצב החקלאות כרגע במדינה שצריך לומר שזה משהו שאנחנו מנסים להעסיק את עצמנו וחבל שיש לנו בחירות כי כבר התחלנו ליצור דו שיח בעניין הזה של מדיניות, של מחירי מים ומדיניות יבוא ומדיניות שיווק ואנחנו חושבים שזה הבסיס כדי באמת לאושש את העניין. אני רואה את החקלאות באיזה שהוא סינוס, שאני ארוך טווח רואה אותו בצורה כזאת או בצורה אחרת מתאושש כי הוא מאוד, מאוד מהותי. הוא גם חלק מהמטרות הלאומיות שלנו של אספקת תוצרת טרייה לתושבי הארץ, אף אחד לא רוצה להיות תלוי בעגבניות של ארדואן או במים של ארדואן אנחנו רוצים להיות מסוגלים לייצר לעצמנו לעשות, שלא לדבר על זה שזה אורח חיים מאוד ראוי וחלק בלתי נפרד מהמורשת של המקומות האלה, שלא לדבר על קיבוצים על העניין של הקשר הפיזי לאידאולוגי שיש שם שיקוף מאוד, מאוד רציני של הדבר הזה, ראוי בהחלט לשמור על זה, לשמור על הזהות ואני אומר את זה לא רק כסנטימנט, או כמשהו ערכי, יש היום ראייה אסטרטגית של מדינת ישראל שבעצם מבינה שהקרקע היא משאב, מאוד, מאוד, מאוד מתכלה אין לנו מספיק כל מה שאתם מכירים צריך להיבנות שוב עד 2040, כל זה בלחץ צריך להיבנות עד 2065, כל זה ביחד צריך להיבנות שוב עד 2080, 85 זה אי אפשר לתאר תחשבו כל מה שאתם מכירים, אני רגע ארחיק עדות בגליל עד 2040 שזה מחרתיים מה זה 20 שנה, צריכים להיבנות 440,000 יחידות דיור.

אורלי עמיר:

מה זאת אומרת צריך לפי הצרכים?

אהוד יוסטמן:

לפי הצרכים, לפי הצרכים לא מחירים ולא דירות על פי הצרכים שאנשים צריכים, 440,000 בגליל רק תנסו להבין מה זה אומר וזה רק עד 2040, ועכשיו תיקחו את כל מה שקיים ו – 440,000 ועכשיו נכפיל את זה עוד 25 שנה קדימה, אוקיי המצב של הקרקע הוא מאוד, מאוד, מאוד קשה מבחינת כמות וזה מכניס את המגזר הכפרי לדעתי בנחיתות לשיח התכנוני, א' כי קיים שיח מאוד סטראוטיפי, הקיבוצים מאשימים המושבנים עם הבנים שלהם וכל

הקשת המזרחית וכל, שיש משהו שהוא מימש של דברים שהוא לאו דווקא מבוסס, וקשה מאוד לחדור אותו כי הוא מאוד פופולרי זה לא בסיס לתכנון, אנחנו רוצים איזה שהוא שיח יותר רציני על הדבר הזה. אני אישית מאוד מאמין בקיומו דווקא במרכז הארץ של המגזר הכפרי אני חושב שיש לו ערך מאוד, מאוד גדול גם לאיכות החיים וגם למגזר עצמו של מה שקיים הוא בעל ערך רב גם החקלאות ובוודאי ישובים. עכשיו נשאלת השאלה מה עושים בכל ישוב, איך שומרים על הזהות, אני חושב שבמשוואה הזאת של להילחם אל מול אמירות מנהל רשות מקרקעי ישראל שאומר בוא נמחק את המגזר הכפרי ממרכז הארץ כי היתה אמירה כזאת כי אנחנו צריכים את הקרקע, שזה קצת צריך להגיד שהוא קצת הגזים. אני חושב שאנחנו צריכים לבוא עם תשובות הולמות, לגבי זהות כי זה מחזק את הנימוקים על ההצדקה של הדבר הזה ואיך אנחנו עושים בשום שכל לא מתנהלים של וילות אין סופיות ואנחנו לא יודעים עד מתי יהיו הישובים וכו' וכו' יש לנו פה מקומות שבחדרה כבר הציעו 100 יחידות דיור לדונם זאת אומרת 400 אנשים על דונם אחד, אז אני לא חושב שלא ההיסטוריה הזאת צריכה להיות, ולא נמחק את המגזר הכפרי אבל באמצע צריך להיות שיח מאוד אחראי, על הישובים, על הגודל שלהם, על המהות שלהם, איך הם מתנהלים בפנים, איך מרחיבים, איך עושים, איך דואגים למחזור חיים שיהיו ילדים כל הזמן בתוך הישוב הדברים האלה הם נורא, נורא, נורא חשובים וצריך לעשות את זה בשיח מאוד מסודר ומהיר.

שוקי ארליך:

אין לך פרטנרים ממשרדי הממשלה.

אהוד יוסטמן:

יש לי פרטנרים, אני כבר רוצה להגיד משהו.

שוקי ארליך:

לשיח לטווח ארוך?

אהוד יוסטמן:

כן, יש לי אני רוצה להגיד אנחנו באנו ודי נדהמנו לגלות שמשרד השיכון זה לא כל כך אצלכם זה יותר בפריפריה אפשר לומר בא עם איזה סטנדרטים שאין לי מושג מאיפה הם באו. קיבוצים זה אוטו ליד הבית לפלס את הקרקע זה נראה כמו שוהם כזה אתה לא רואה שום קשר לקיבוץ, זה שכונות שלמות במשך 10 שנה, 15 שנה אחרונות שנבנו שזה השחתה קהילתיות שאין, ועל אופי קהילתי שאין זה השחתה אין מילה אחרת השחתה של מרקמים בעלי ערך וגם הורדת איכות החיים ... וקמה, פשוט לקחו את זה למקומות סתמיים, אנשים מאוד, מאוד לא אוהבים את מה שקרה. משרד התחבורה עם הסטנדרטים שלו אתה בא למקום כמו קיבוץ גל עד אתה רואה שביל קטן כזה, שביל קטן ובאמצע 4 נתיבים, אדום לבן, מנורות 20 מטר, קירות 20 מטר ככה ואחר כך זה ממשיך לשביל למה? כי בקטע הזה יש הרחבה ויש סטנדרט אז אי אפשר להקים את ההרחבה אם לא עושים את הסטנדרט אז אתה בא עם שביל ל – 4 נתיבים ו –

4 נתיבים חוזרים חזרה לשביל אחר כך, אי אפשר לתאר כמה זה חלם זה נראה כמו משהו לא אמיתי. עכשיו אנשים שבאים אליהם משרד ממשלתי כמו שאתה אומר ואומר אתה רוצה את התקציב שלי אז תעשה מה שאני אומר לך, יש לי וייתם כאלה שאני צריך לעשות, אנחנו כבר היום שנינו את הסטנדרט של משרד השיכון, שנינו את הסטנדרט של משרד התחבורה זה יצא בעוד כחודש במסמך רשמי לא יהיה תקן חניה יותר מחייב בתוך מגזר כפרי, לא יהיה רוחב כביש נדרש אלא יהיה מינימום למכונת 5.5 או ווט אבר, השוליים יכולים להיות גם 1 רך, 2 רכים אם אין בינוי, אין צורך לצבוע אדום לבן, גובה אבן יכולה להיות יותר נמוכה, כל הסטנדרט, הרי המרחק של הדלת אל הפח אשפה זה לא יאומן, עד איפה נכנסים זה לא יהיה, המרחק מהדלת לחניה, זה לא יהיה, זה יהיה לפי האנשים לפי מה שהם רוצים לפי מה שנכון להם ונחזור חזרה לאנשים, בתוך הישובים ונשמע מה הם רוצים ולפי זה, כי ברגע שאומרים לך בממשלה כך אתה רוצה, אתה רוצה תשתיות זה מה שיש.

תמנה שמאלי:

אמרתם שנפגשתם עם כל הישובים, עם מי נפגשתם בכל ישוב?

אהוד יוסטמן:

בישובים בדרך כלל אנחנו נפגשים זה לא כל מי שאומר אבל מתוך האנשים האלה. זה היה, אני אומר או ראש ועד חקלאי, או ראש ועד קהילתי או נציג במליאה, או ראש ועדת תכנון, או מזכיר, או זה, זאת אומרת כל האנשים האלה, לפעמים זה כולם, לפעמים זה חלקם, אנחנו מזמנים רחב, תראו זה לא פשוט כי אנחנו באים ל – 4 ישובים ביום וצריך לתאם את זה, כרגע אני נמצא בעמק יזרעאל יש שם איזה 40 ישובים לעשות את זה שזה יעבוד זה הרבה אנשים וצריך לתאם אז אני מתאר לעצמי שפה ושם... אבל צריך לומר זה מפגש ראשון, ראשון שבו באנו לשמוע בעיקר עובדות על הישוב, להבין קצת את רוח המקום, את הדברים הראשונים שרוצים להעלות אבל זה בפירוש לא האחרונים כי אם מישהו מרגיש שאיזה נושא לא עלה אנחנו פה, אנחנו לא הלכנו לשום מקום, אנחנו בתחילת הדרך ויש עוד המון זמן. כמובן שכל התהליך הזה מלווה בשיתוף ציבור. חוץ משיתוף ציבור אתם תהיו חלק משיבות עבודה שוטפות שלו והצוות, חוץ מזה שתהיה הצעת תכנון יפגשו את הישוב עצמו שוב מי שירצה יבוא, ישמע, יהיה דיון אחר כך תוזמנו לתוך ועדת ההיגוי שבו דנים על התכנית שלכם, תהיו חלק מהדיון וגם אז אם עוד לא יהיו מרוצים אנחנו פה אנחנו לא הולכים לשום מקום. אנחנו לא עושים את זה על הרעש אנחנו רוצים לעשות את זה יחד אתכם אין מה לעשות על הראש זה לא עובד ואנחנו נגד זה.

שוקי ארליך:

בישוב שלנו היתה ישיבה מפורטת אנשים פשוט יצאו עם כל כך הרבה ציפיות בישוב ארסוף. הועד יצא עם המון ציפיות שהתכנון יפתור את כל הבעיות.

אהוד יוסטמן:

כן אז כמובן אף פעם זה תמיד מפחד מהציפיות שאנחנו יוצרים, הכוונה שלנו לפחות בגובה הציפיות אני מקווה שגם יתאפשר לנו הבעיות הן ארוכות ולפעמים כאלה בנות 30,40 שנה, וראה ביוב ראה ווט אבר, כביש גישה וכו', וכו', אנחנו מנסים לענות על הכל כדי להיות מסוגלים לפחות לדעת ולמפות את כל הדברים. צריך גם לומר שלא כל דבר נפתר בתכנית מתאר, לא כל דבר הוא נושא מתארי יש דברים שהם לפעמים כלים משלימים, יש דברים שצריך לפתור על ידי גופים נוספים והתהליכים משלימים. גם זה יש לנו מסמך שנקרא מסמך יישום ושם זה מופיע אבל מבחינה דחיקתית מבחינה זאת שהמתאר הופכת לחוק היא לא בכל התחומים, למשל מה ילמדו בבית ספר אנחנו אבל אם יש אנחנו אומרים אם תיקמו, ב... למשל היתה בעיה עם הם פוגעים בעתיקות יש להם כעס על העוני וכל זה אז הם פוגעים בעתיקות, אז אמרנו כחלק מתכנית המתאר אמרנו תקימו תנועת נוער שהם יהיו נאמני ארכיאולוגיה והם עושים את זה עכשיו וזה משהו שנהדר וזה לא משהו שמופיע בתכנית המתאר, זה משהו שמופיע כרעיון שעלה הוא לא מתארי אז יש מקום שנקרא נספח יישום ששם יש את כל הרעיונות ליישום, כל מיני טיפים לרשויות חלשות בדרך כלל לא רשויות כאלה של איך תעשו את הצעדים הראשונים וזה עובד.

תמנה שמאלי:

מה נופל תחת הכותרת תכנית סליחה על השאלה. אני מבינה שמנהל התכנון אחראי על תכנית המתאר של הישובים.

אהוד יוסטמן:

של המועצה ושל הישובים.

תמנה שמאלי:

מה תחת הכותרת של תכנית מתאר, אמרת כרגע מה לא ונתת דוגמא חריגה.

אילן אייזן:

אנחנו עד עכשיו ענינו לשאלה שלך ועכשיו נתקדם עוד קצת ואחר כך נשב. אני פשוט רץ, אתם גם הכנתם תכנית אסטרטגית להזכירכם אוקיי שגם שם עשיתם מהלך של שיתוף ציבור, אנחנו משתמשים באותו יועץ לשיתוף ציבור גם בתכנית שלנו שוב כדי להמשיך את התובנות שכבר קיבלנו מכם, זאת אומר לא בזבזתם זמן רק שקודם התכנית אב כתכנית אב אין לה שום סמכויות סטטוטוריות ועכשיו אנחנו עושים תכנית מתארית עם כוח, אני רוצה להזכיר לכם שתכנית ברגע שהיא מתאשרת היא הופכת לחיקוק, לחוק ואז חייבים לקיים את זה שלא כמו תכנית אב אסטרטגית, הכנתם כמה מסמכים הייתם פורים עד היום אנחנו מתכוונים לקחת את כל מה שהיה להשתמש בזה כדי להתקדם עם זה הלאה. אנחנו רק רוצים להראות לכם שבמסגרת תכנית המתאר הארצית שהתחלנו ממנה קודם תמ"א 35 יש הגדרה של השטחים שלכם ברמת רגישות מאוד, מאוד גבוהה, ואנחנו רואים את הכתמים שזה

מכלולים נופיים וזה מרקמים חופיים וזה אזור בעל רגישות נופית סביבתית גבוהה סימנו אתכם במקום מאוד, מאוד גבוה מבחינת הרגישות, זה מחייב אותנו וזה גם מחייב אותנו להתעמק ולהשקיע הרבה עבודה כדי להבין את הדברים האלה ואיך לנתב אותם לכיוונים נוספים. אנחנו רואים כאן את התכנית המחוזית שהזכרתי קודם גם היא סימנה אתכם בגדול כשטח עם סביבות נחל ושטחים חקלאיים סביב המרחבים האלה ומצוק לאורך חוף הים שהוא מוגן כשמורת טבע, גן לאומי וכו', וזאת תכנית חש' / 10/2 שהזכרתי קודם שזאת תכנית מלפני הרבה שנים שאנחנו למעשה לא נפיה בה רוח חיים אבל אנחנו נחליף אותה במשהו אחר שהוא יהיה התכנית שתנחה את כל התכניות המפורטות, זה מקבץ של תכניות מפורטות מאושרות בכל המרחב הזה, וכאן אני רוצה לענות לשאלה שלך ששאלת קודם. התכנית שלנו עוסקת ברמות שונות של התכנון, פעם אחת אנחנו באים מלמטה ממש מלמטה מכל ישוב וישוב לומדים את הצרכים של הישוב, מבינים אותו מגבשים את הפרוגרמה שלו ומנסים להציג את החזון לאן הוא מתכוון להגיע, וכמובן שנצטרך לתת לו מענה תכנוני זה ברמת כל ישוב וישוב, מצד שני כל המועצה כנגזרת מתכניות מתאר אחרות שהן בהיררכיה גבוהה יותר אבל גם מתוך היכרות ולימוד מאוד מאוד עמוקה של השטח וגם של הצרכים השונים שהם לא ברמת ישוב, הם ברמה אשכול או ברמת מועצה, אהוד הזכיר קודם את השימושים לצרכי ציבור, הראיה כראיה כללית יש בה יתרון גדול על ראיה נקודתית בהרבה מאוד נושאים כמו למשל כלכלה מוניציפאלית של מועצה בכלל עם כל הנושא הזה למשל של תיירות, אם אנחנו רואים נכון את כל המרחב הזה כאיזה שהוא מרחב שצריך לקבל מדיניות בנושא של תיירות, מדיניות בנושא של שימור מבנים, במדיניות בנושא של חקלאות, כל הנושאים האלה הם נושאי רחב שמתייחסים לכל המועצה וגם בכל אחד ואחד מהם אנחנו וצוללים פנימה ומגדירים את המדיניות ואז נוצרת ההלימה בין הישוב כמוקד התיישבות לבין כל המרחב הזה שהוא כמובן קשור גם עם הישוב וגם עם השטחים הפתוחים.

אורלי עמיר:

מה היחס לתכנית המתאר המחוזית? זה כפוף לה?

אהוד יוסטמן:

הזכרתי קודם יש ארצית יש מחוזית ויש מקומית אנחנו תכנית מקומית מבין המקומיות אנחנו הכי גבוהה בהיררכיה.

אורלי עמיר:

זאת אומרת היא צריכה להתאים וכפופה למחוזית?

אהוד יוסטמן:

היא צריכה להתאים היא כפופה למחוזית, ככל שאנחנו נרצה, זה לא שזה תורה מסיני זה מסמך שהוא מנחה לך את המדיניות אבל זה מסמך שאגב נעשה ב- 2003, צריך לומר אושר 3/21 אושרה ב- 2003, שנים עברו 16 שנה אף אחד לא מצפה שמסמך כזה.. ב' הרזולוציה, הרזולוציה של תכנית

מחוזית היא לא תכנית של מקום שאני בא, זה גם לא מקום שאני בא מישוב, שאתה בא ככל שאתה נכנס יותר ברור שהחוכמה שלך היא יותר גדולה.

אורלי עמיר:

אז מה זה ישנה את התכנית המחוזית?

אהוד יוסטמן:

זה יוכל אם יש צורך יש שינוי תמ"מ במידה וידרש משהו שנחשוב שהוא חשוב במיוחד אבל צריך לבוא מנומקים היטב זה הכל.

אילן אייזן:

תראו התכנית המחוזית היא באה למעשה מלמעלה, בגלל שאנחנו תכנית שבאמת חודרת לתוך המידע המקומי ומציפה אותו כלפי מעלה יכול להיות שתכנית כוללנית יש לה את הכוח והנימוקים להגיד בנקודה הספציפית הזו והזו הצתכנית המחוזית פספסה ואולי יש מקום לתקן אותה אנחנו לא מסוגלים לתקן אותה אבל התכנית שלנו תיתן א הרציונל לתקן את התכנית שבהיררכיה.

אהוד יוסטמן:

שקורה במהלך שלנו אנחנו נגיש שינוי תמ"מ אם אנחנו נחשוב שכדי לקדם תכנית שלנו נדרש שינוי תמ"מ אנחנו אלה שנגשים לשינוי התמ"מ הזה זאת אומרת אנחנו אומרים יואו אנחנו מקווים שמישהו יתקן את זה, לא, לא זה חלק מהתהליך אנחנו עושים את זה.

אילן אייזן:

גם כאן אהוד התחיל מזה ואנחנו ראינו כמה זה חשוב לא לאבד את עצמנו לדעת, כל המרחב הכפרי הולך לכל מיני כיוונים והיום עם התחרות על הקרקע יש מקום לחשוב שוב, האם הכיוון שאפיין את האזור הזה שהיה במשבר עמוק מאוד, והרבה מאוד ישובים במקום הזה פעלו מתוך צורך הישרדותי כדי להתקיים ועשו כל מיני פעולות, היום תודה לאל אנחנו אחרי התקופה הזאת ואנחנו יכולים להסתכל קצת יותר רחוק בנגיעה מסוימת ולכן כן נרצה לראות מה הם הדברים שהלכו לאיבוד בדרך ושצריך להחזיר אום, לשיח הציבורי ועם זה להתקדם כי זה נראה לנו שזה מאוד מהותי כמו דברים שהם נורא, נורא קטנים שלכאורה לא עניין לתכנית כוללנית של צביון בניה, כאילו מה אתה צביון בניה זה לרמה של היתרים למה בתכנית כוללנית אתה מדבר על הצביון אבל מה לעשות שהצביון זה חלק מהתפיסה הכללית לאן הולך המרחב הזה, והאם מוצדק לצופף אותו ועד כמה ואם לא אז למה לא, ולכן אנחנו כן נכנסים לכל האלמנטים האלה בהמשך. בזה אני מסיים התכנית הזאת תהיה תכנית שתכלול הוראות, ותשריטים ונספחים בכל נושא ובכל תחום כדי שכל דבר יוכל למצוא את מקומו במסגרת התכנית הזאת ועם זה אפשר יהיה לצעוד לשלבים הבאים של תכניות מפורטות לישוב.

אהוד יוסטמן:

קודם כל זה התשובה לשאלה שלך וזה, זה מה שזה עוסק. את שואלת במה זה עוסק בזה, זה בדיוק במה שזה עוסק.

צילי סלע:

השאלה שלי אני מבינה שכל ישוב אומר א הצרכים שלו עכשיו ברמה שמעל, ברמה של המועצה אפשר להסתכל בשני היבטים, בהיבט אחד של הנקודות המחברות נן, כבישים, בית ספר דברים מהסוג הזה שבהתחלה הם מועצתיים ולא ישוביים אבל יש גם דברים נוספים שאני שואלת האם זה חלק מזה. מה מחבר תרבותית איך זה בא לידי ביטוי בין הישובים, בין אשכולות, האם החלטנו סתם אני אומרת בסדר סתם אחוזי הבניה שניתנים בגוש כזה יהיה דומים לאחוזי הבניה בגוש אחר לא משנה זה סתם היתה דוגמא.

אהוד יוסטמן:

אני אתן לך דוגמא אחרת מבנה ציבור אנחנו אומרים האם יש שיתופים קהילתיים בין הישובים האלה והאלה במקום לעשות סתם אני אומר מרפאה בכל אחד מאלה שאין לו מספיק שעות והוא פעם בשבוע עם רבע רופא בואו נעשה במגידו אמרנו את זה מרכזי להר ומרכזי לעמק זה נורא יקר להם להחזיק את כל המרפאות האלה והם מקבלים שירות מאוד חלקי גם בימים וגם מבחינת המומחיות של הרופאים, בואו נעשה 2 מרכזים כאלה זה פחו עולה תקבלו שירות יותר טוב.

צילי סלע:

זה חלק מתפיסת המשימה שלכם זאת אומר אפילו שכל ישוב יכול להגיד שהוא צריך מרפאה יכול להיות שאתם, שאתם תבואו להסתכל מלמעלה אתם תגידו לא אנחנו חושבים שצריך להיות...

אהוד יוסטמן:

אנחנו רוצים זה לא עניין של לא, אנחנו רוצים להציע רעיון שהוא לא בא מהראיה של הישוב אלא מהקל גם הוא אומר, גם הוא אומר, גם הוא אומר, אולי במקום שכל אחד יתן לו איזה רבע מרפאה שלא עובד ויקר כי הם התלוננו שזה יקר בואו נעשה אחד אזורי שנותן כל הימים עם כמה מומחים שכולם מממנים אז פתאום זה היה יותר זול והשירות יותר טוב אז למה לא.

צילי סלע:

אבל אז זה הגיע מכם, אני שואלת האם יש כאן משהו.

אהוד יוסטמן:

זה לא הגיע מאיתנו זה הגיע בשיתוף ציבור שזה עלה וכל אחד אמר זה נורא יקר לי, וזה אמר אין לי מספיק ימים וזה אמר אין לי רופא אף אוזן גרון אני צריך לנסוע עד קצה העולם זה התחיל מזה, ואז אמרנו איפה זה ממוקם ומפינו ואז אמרנו רגע שיעור נמוך כמה זה, פיזור לא טוב עולה הרבה כסף אמרנו אין

פתרון אבל הבעיה בעיה מהשטח ההצעות התכנוניות באות מאיתנו או מהמועצה לפעמים המועצה אומרת מה דעתך אנחנו רוצים ליזום משהו כזה, רוצים לעשות מרכז העשרה נהדר אנחנו אומרים מעולה זה יכול לבוא גם עם מישהו עם איציק פגשתי אותו והוא אומר אני חושב בוא נעשה מרכז לימוד אחר צהריים העשרה רעיון נהדר שאנחנו עושים שיתוף ציבור אנחנו רוצים לשמוע גם בעיות וגם רעיונות והשאר יבוא מאיתנו.

אילן אייזן:

כדי להפוך את השאלה שלך לעוד יותר מורכבת גם יש לנו ממשק בינינו לבין המועצות האזוריות מסביב, הגובלות זאת אומרת זה לא רק הישובים ובין הישובים, זה גם אנחנו וכל מה שמסביב.

אורלי עמיר:

כדי להתאים למחוזית גם.

אהוד יוסטמן:

כן כי לפעמים יש ראייה של מוסד חינוכי אזורי הרבה יותר גדול ממועצה אזורית ולמה לא.

אורלי עמיר:

בכל יישוב אתם עושים שיתוף ציבור?

אהוד יוסטמן:

כן, אבל שיתוף ציבור לא נעשה בישוב אחד, אחד, אלא אנחנו דווקא רוצים שאנשים ישמעו אחד את השני כי לפעמים הנה בדבר הזה הוא אומר הנה גם אצלנו, גם אצלנו, גם אצלנו, גם אצלנו פתאום זה עלה, הוא אומר אופניים הילד שלי לא מגיע רגע גם אני אולי נעשה רשת של אופניים, בקיצור הדברים האלה משיח שהוא הרבה ביחד הוא לפעמים הרבה, הרבה יותר אפקטיבי מאשר כל אחד, אנחנו לומדים כל אחד לחוד אבל יש גם את ה... של כולם.

תמנה שמאלי:

איך קורה שיתוף ציבור הלכה למעשה כי מהדברים האחרונים שלך זה נשמע שיש איזה רב שיח שהוא בין ישובי.

אהוד יוסטמן:

יש כל מיני שיתוף ציבור יכול להיעשות בכמה רמות. אני יכול לפגוש אותך אחרי לא יודע מה הרצאה שנתתי תשמע אצלנו יש בעיה נורא חמורה של כך, וכך זה גם שיתוף ציבור מבחינתי. אני בא ונפגש עם ישוב אני שומע מה הוא אומר לי זה שיתוף ציבור, אני מזמין את כל הישובים, את כל התושבים לבוא לשמוע מה זה תכנית, לשמוע זה גם שיתוף ציבור, אתר תעלו נושאים שמאוד מטרידים אתכם בתל אביב עשו יחד עם הארנונה שלחו כרטיס כזה גלויה וכל אחד תסמנו מה שהכי חשוב לכם ונתנו גם שורה אחת לכתוב, ומה

יצא, שהכי חשוב דבר ראשון מה יצא חניה? לא איכות סביבה זה יצא מקום ראשון, אחר כך חינוך וחניה יצא חמישי וחזרו איזה 6,000 או 8,000 גלויות זה היה מדהים וזה גם שיתוף ציבור. יש קבוצות מיקוד, גמלאים אוספים גמלאים אנחנו מדברים על יזמים במגזר הכפרי, קבוצת מיקוד, נוער הם בעצם הקליינטים של התכנית שלנו ל – 2030 שנה קדימה גם.

אילן אייזן:

אני רק רוצה להגיד שבכינוס הראשון שעשינו הרי הכרזנו על הכנת תכנית ועשינו כינוס ראשון של שיתוף ציבור והיה מרתק ממש. ממש, כאילו היתה היענות והרגשנו וויברציות כאילו זה היה, אז אני אומר פעם אחת זה ברמה של כינוסים פומביים שמוזמנים כל מי שרוצה, פעם שניה.

תמנה שמאלי:

נגיד אם אתם עושים בשפיים כל מי שרוצה יכול לבוא?

אילן אייזן:

בוודאי אנחנו מראש מכוונים כינוסים מסוימים ככינוסים פתוחים לכולם המועצה מפרסמת ואנחנו מרמים טלפונים ומתאמצים שכל ישוב ישלח את שלו זה דבר אחד.

צילי סלע:

זה היה כל כך מעניין אני חושבת בגלל שזה היה כל כך גדול זה לא היה מספיק יעיל.

אילן אייזן:

זה היה הכרזה על הכנת תכנית, אנחנו נגיע לשובים.

שוקי ארליך:

אנחנו יכולים לדבר על תהליך האישור כיוון שזה דבר ראשוני איך לא רק שיתוף ציבור איך תהליך האישור כי הפעם החששות הגדולים שלי שבישראל כדי לידי מיצוי של אישור.

אילן אייזן:

אני אחזור על זה שוב אמרתי שבמקרה שלנו על רקע הניסיון של מנהל התכנון אנחנו מקדמים את התכנית הזאת במסגרת ועדות עבודה וארגון, זאת אומרת זה פרק זמן שלוקח לפחות שנה. זה לוקח בערך כשנה עד שאנחנו מגבשים את המסמכים שאתם רואים על הקיר שהם אמורים להיות אחרי שדיברנו בישובים, אחרי שהישובים בתוך זה הביעו את עמדתם, זה הגיע לוועדת ההיגוי, וועדת ההיגוי נתנה את דעתה לנושאים השונים ואז גיבשנו מסמכי תכנית. ברגע שהמסמכים האלה מסתיימים אנחנו באים בשקט, בשקט לערמון ירדן ואנחנו מבקשים שיקלוט את מסמכי התכנית בועדה המקומית ואנחנו מתחילים את התכנית הזאת, כמקובל, מקומית, מחוזית אבל השטיח הוא

שטיח אני לא יודע אם להגיד אדום או ירוק אבל זה רק.

שוקי ארליך:

כלומר אני לא צריך להגיע לוועדה הארצית?

אילן אייזן:

לפעמים יש סוגיות אם רוצים הקלות מקו בניין או רוצים משהו שהוא לא סביר אז מגיעים.

אוהד יוסטמן:

אני אישית יו"ר של ולנת"ע שזה ועדת משנה של המועצה הארצית וזה לא בילד אין זה לא יש גם ולקח"ש ועדה לשמירה קרקע בשטחים פתוחים וגם שם זה, אבל שזה בא מאיתנו ואנחנו מייצגים את הערכים הידועים אני לא חושב שזה, זאת בדרך כלל לא מכשלה.

מירב קורן:

עד כמה מפורט כל אחד מהסעיפים האלה זה בצורה של תכנית או בצורה של מדיניות?

אהוד יוסטמן:

זה בצורה של תכנית לא מדיניות, אני רק שאנחנו וזה מה שאמרתי שהתכנית האלה הפיילוטים האלה נמצאים היום בגיבוש סופי אנחנו כן נצטרך, נרצה לשמור על רמה של גמישות בגלל שאנחנו תכנית כוללנית ולכן התכנית הזאת תקבע הוראות מאוד ברורות, תאפשר לתכנית המפורטת להגדיר את הדברים, אנחנו נייצר את המסגרות המתאימות.

מירב קורן:

יש תכנית כוללנית שכבר יצאה?

אהוד יוסטמן:

לא, מגידו, מרחבים. קודם כל את תקבלי מהתכנית שלנו במסגרת הזאת תהיינה מאוד ברורות והן יגדירו את הדברים בצורה, לא רק זה שהתפסיה של מגידו שהוא הראשון והמסמכים שלו עומדים להסתיים בימים אלה, באיזה שהוא שלב זה יקלט כי זה הכל מכוון היום על מחשב ברגע שזה יקלט במערכת וזה יהיה פתוח לא איכפת לי להגיד לכם אם אתם רוצים להסתכל תכנסו תסתכלו. הכי קל.

מירב קורן:

שאלה אחרונה סליחה רגע לגבי מדיניות הקריטריונים לאישורי אזורי תעסוקה שזה נושא מאוד רגיש אצלנו.

אהוד יוסטמן:

מאוד רגיש גם אצלנו במנהל התכנון. תראו אני אגיד את זה גלוי אנחנו לא ילדים תראו מצד אחד כלכלה צריכה לעבוד כמו שצריך וצריך שתהיה פרנסה, וצריך כמו שצריך אבל צריך להבין שעיקר התושבים הולכים לה... כן נתניה פה לוקחת את הנתח העצום אז יכול להיות שהיא קצת שתלטנית והיא מבחינת העיר לא דיברתי פרסונאלית, דיברתי העיר, העיר נתניה היא קצת מה שנקרא גם אם עיר בתנופה נקרא לזה וקצת מידי פעם דורכת על איזה רגל נכון אבל צריך לדעת שהיא לוקחת לתוכה גם נושאת אחריות ונותנת שירותים לכמות אוכלוסיה מאוד משמעותית. למדינה זה מאוד חשוב, זאת אומרת אני צריך לתת לה את הכלים. עכשיו נתניה זה לא דוגמא כי נתניה היא חזקה כלכלית וכו' וכו' ולא כל כך מהר אנחנו דואגים לנתניה יש לה ספרים יש לה עודפים הכל בסדר, אבל אם אני אומר רגע, בגדול אם אני מרחיק לכת ואני לא רוצה להגיד פה כי אנחנו לא בדקנו ואנחנו נגיד את זה קונקרטי לא נבוא עם אמירות כמו שאמרנו אנחנו בודקים כל דבר לגופו, אבל יש מקומות שאם אתה בא לקיבוצים מסביב לעפולה שעפולה עוד לא בשיאה היא הולכת להכפיל את עצמה עכשיו אני לא יכול לכל קיבוץ ולכל רבע מושב ולכל זה שאפילו לא יודע את זהותו אם מותר לי להגיד לא נעים לי להגיד מה אני שמעתי במקומות כמו בוא ניתן דוגמא שידעו תל עדשים, תל עדשים אמרו זה המוזיאון של רפול, זה יהיה בית תרועה כזה מאוד מיוחד כך וזה, שמעו זה נורא חמור מה שקרה היום עם עפולה אומרים למה הוא אומר היא נורא גדלה, אז אמרו טוב כן אבל אנחנו פעם היינו משכירים פה חדר מצ'וקמק ב – 2000 ₪ לסטודנטים של המכללה ועכשיו עם הכסף הזה מקבלים דירה חדשה בעפולה זה נורא, אז אני אומר אוקיי אסון ועכשיו מה, הוא אומר עכשיו אנחנו משכירים את החדרים האלה, אז הוא אומר לפי שעה. תל עדשים לפי שעה ולא הסמיקה אפילו. מה שאני רוצה להגיד זה שהכלכלה היא קריטית. למה אני אומר? אנחנו רוצים לשמור גם על אלה וגם על אלה, רק צריך להיות עם פרופורציה.

מירב קורן:

בדיון הקודם שהיה פה במליאה היה דיון סוער אנחנו, אנחנו אוכלוסיה יחסית עמידה עם קופה ציבורית ...

אהוד יוסטמן:

אין קשר בין המצב הכלכלי של האנשים למצב הכלכלי של רשויות זה אנחנו יודעים.

מירב קורן:

צריך לדאוג לאיזה שהם משאבים כדי להרים את הדבר הזה אחרת אנחנו נפגע.

אהוד יוסטמן:

נכון אני רק אומר הכל במידה, בחוכמה אני אומר לכם שהנטייה כרגע ואני אומר את זה שזה קצת אשמת המגזר הכפרי יש מקומות לא נתחיל להגיד

עכשיו זה, יש מועצות שיצרו גרגרנות כזאת שזה יצר כזה אנטגוניזם שיש במקבלי ההחלטות מאחוריי אנטגוניזם היסטרי בנושא, אתה אומר תעסוקה במועצות אזוריות אתה רואה את כל הנורות האדומות.

מירב קורן:

אבל לפי זה נחתכים ...

אהוד יוסטמן:

לא אבל גם את יודעת שאנחנו בתוך אנשים, והחלטות מתקבלות, זה אומר שאנחנו צריכים לבוא מנומקים היטב, ולדעת מה נאמר ולהראות בשביל מה, וצריך לראות שהכל במידה ואני אומר לך שהדברים נעשו בעבר מתוך כי אפשר אז יאלה עוד ועוד זה לא מדיניות.

אלי ברכה:

אני רוצה לומר מילה ביניכם פה לאגפים ששותקים יותר חברה אני יושב בשקט כי יש לי הזדמנויות להביע ולשאול ולמה כן ולמה לא, וכל מה שנשאל כאן בדקות האחרונות זה הזמן להשתתף ולשאול כל אחד מכם כרגע הוא ראש מועצה אל תחכו שראש המועצה יגיד את דעתו. אני מבחירה שותק כרגע, אתם צריכים להשמיע את דעתכם.

מירב קורן:

אני חושבת שהכל מרוכז שם בצורה מאוד פשוטה ובהירה שיש דרכים לארגן איזה שהוא בלאנס הגיוני ובריא גם לסביבה, גם לתושבים וגם למדינה.

אהוד יוסטמן:

יש הרבה בלנסים, יש בלנס בין הטבע והאקולוגיה לבין החקלאים שגם להם יש פרחים זה לא תמיד יושב יחד, יש הרבה בלנסים שנדרשים, אל תשכחו שמועצות האזוריות מחזיקות את רוב שטח מדינת ישראל, שטחים פתוחים וזה דורש הרבה מאוד בלנס, יש הרבה לחצים על הקרקעות, גם חקלאי, גם גופי, גם שמורי, גם שטחי אש בדרום, חברה אני עכשיו עובד ברמת הנגב, רמת הנגב זה 225 משטח מדינת ישראל רק 3% מזה אפשר לפתח השאר זה שטחי אש ושמורות, 20% ממדינת ישראל רק 3% הם פנויים, בתוך זה יש בדואים, דבר שאתה רוצה לשמור, תיירות, בקיצור הקרקע הכל זה אזורי, כל התהליך הזה זה הולך להיות דבר מול דבר, שכל ישר, נימוקים טובים ואיזונים נכונים זה הרעיון, זה התהליך זה בילת אין כמובן שזה לא הרגע, אבל זה.

אלי ברכה:

הייתם צריכים לשאול את עצמכם איזה נימוקים, עכשיו בשליפה איזה נימוקים יש לכם לשכנע את.

אהוד יוסטמן:

לא, לא יש לנו זמן לא בשלוף אני אומר לכם.

מירב קורן:

בכלל לא בשלוף אנחנו דנים בזה בלי סוף אחד מהם למשל אם אנחנו לוקחים את החזון של המועצה תיירות כפרית אנחנו מאמינים שגם הסביבה תהנה מזה שהאזור הזה יהיה סוג של פארק ירקון כזה.

אהוד יוסטמן:

תראו יש לנו מועד לועדת היגוי וועדת היגוי הקרובה למשל יעלה נושא התיירות, ואנחנו נביא את המומחה שלנו שהוא יציג על רקע הניתוח והסקר שהוא עשה, יציג את משנתו ואת עמדתו ויהיה דיון במסגרת ועדת ההיגוי והמועצה תביע את עמדתה, יהיה דיון. אולי לקראת הועדת היגוי הזאת אני כבר אומר בנושא התיירות תעלו נושאים שמטרידים אתכם בנושא הזה.

אורלי עמיר:

אנחנו לא יכולים להגיע לישיבה הזאת?

אהוד יוסטמן:

לא זה בלתי אפשרי כי את יודעת יכולים להיות 10 אנשים ויכולים להיות 10,000 ואין לי דרך להגיד להם לא, וואנס פתחתי זה כל מי שהוא סטטוטורי יכול להיכנס להגיד ראש ועדת שימור, ראש ועדה חקלאית ראש זה כל בעלי התפקידים האלה.

צילי סלע:

גם אנחנו בעלי תפקידים. אני רק שואלת איפה המקום שלנו.

אהוד יוסטמן:

רגע דקה המועצה כאן היא מובילה את התהליך בואו לא נתבלבל, עכשיו המועצה כמובן שותפה לכל מסמך לכל דבר לכל מוצר שאנחנו מציעים, והמועצה תקיים את ישיבותיה ככל שתמצא לנכון בכל תחום ותחום זה בלי קשר לשיתוף ציבור ולשיתוף מושבים אז אני אומר אתם, אתם במקרה גם הנהלת המועצה והמועצה מובילה את התהליך, אז אני אומר זה דבר אחד אפשר יהיה למצוא ביניכם לבין ראש המועצה איך לשתף את המעורבות שלכם כהנהלה מול מסמכי התכנית זה נושא אחד. אני רק אומר ולא סתם אמרתי שהנושא של תיירות וגם נושא של כלכלי כל אחד מהנושאים הם נושאים כבדים לא פשוטים, אני אומר אנחנו עוברים תהליך מובנה מתודולוגיה מאוד מסודרת, של איך לדון בכל נושא ונושא, מה להגיד, מה לתקן, הועדה אומרת לנו פספסתם את הנושא הזה, והזה, הזה, והזה תפתחו את זה ותשלימו.

אילן אייזן:

עלה לי רעיון שאנחנו יודעים מה עולה בועדת ההיגוי הקרובה תפרסם את זה לאנשים.

אהוד יוסטמן:

לא נספיק זה עוד שבוע וחצי גם להפיץ.

אילן אייזן:

לא להפיץ אנחנו הרי כבר יודעים מה הנושא חודש, חודש וחצי לפני להעלות את זה לאתר להגיד בתאריך זה וזה יש ועדת היגוי בנושא הזה והזה יש לכם חומרים דברים שאתם רוצים להגיד.

אהוד יוסטמן:

זה יכניס אותם ללחץ כי אם זה חודש וחצי מראש הם יוכלו להתארגן, אם נגיד להם בעוד שבוע וחצי יש כך וכך כולם ילחצו בסוף.

אילן אייזן:

חודש וחצי לא שבוע וחצי, אני אומר שהרעיון בכלל אפשר להגיד לכם מראש שתדעו.

אהוד יוסטמן:

גם הדיון שיהיה במסגרת ועדת היגוי מספר 1 שתהיה בעוד שבוע וחצי החומרים הרי נמצאים במועצה, המועצה תוכל לארגן, זה דיון ראשון בנושא התיירות.

שוקי ארליך:

חידדת לנו את הפרוצדורה, הפרוצדורה שאנחנו צריכים לעבוד עם אלי לתת את הועדות שלנו.

אהוד יוסטמן:

ואני אומר הדברים לא נחתכים בדיוק הדברים האלה נשמעים ואנחנו יש צוות שלם סביב זה שעוד משלים דברים, גם הסקר, סקר מצב קיים אנחנו הפצנו איזה שהוא סקר שהגיע למועצה גם הסקר מתעדכן בנתונים שאנחנו לומדים כל הזמן ועוד לא נסגר, בקיצור אני אומר יש פה תהליך, יש להם מהנדס מועצה, ראש מועצה, מנכ"ל מועצה חבל על הזמן. מעורבים בתהליך בצורה מאוד, מאוד עמוקה הכל בסדר. צריך לומר מי מוזמן למועצה זה, קודם כל אנשי התפקידים של המועצה, כל הרשויות הגובלות, כל משרדי הממשלה, כל הגופים הירוקים, גופים ממשלתיים כמו רשות עתיקות. תראו אני הייתי ברמת נגב היו 56 איש, זה לא פורומים אם זה היה 3 אנשים הייתי אומר יאלה, 5 אנשים זה לא עובד, ואחר כך יקחו אותי לבית משפט למה היו חמישה ואז יהיו 3,000 אנשים, עשינו את הדיון הזה לפני 10 שנים באו אלינו מאדם טבע ודין אמרו זה לא בסדר והבינו בעצמם אמרו סליחה צודק זה בלתי אפשרי זה מדרון חלקלק אבל זה לא אומר שאנחנו רוצים אתכם בחוץ אנחנו רוצים אתכם הכי בפנים אבל לא בועדת היגוי זה לא הפורום המתאים.

גילי בן יקר:

איך אנחנו נהייה בפנים, איפה אנחנו יכולים לידי ביטוי?

אהוד יוסטמן:

קודם כל באופן שוטף, רגע קודם כל באופן שוטף יש לכם את זה בכל מקום שהיינו, יש פרטים אצל מי שנפגש איתנו וגם אם אין יש במועצה הטלפונים שלנו נתונים לכם לעלות דברים, יש מי שמרכז את הפרויקט הזה גם אצלי וגם אצלו, אין שום בעיה לעלות כל נושא, כל חומר, כל שאלה באופן שוטף לא צריך לחכות לתאריך חגיגי, אפשר תמיד לעשות את זה, כל הזמן, ברגע שבא לך אתה צריך אתה מצלצל ואתה אומר אני רוצה אני מעביר במייל, אני מדבר, אני שואל שאלה אתה אומר לא אני רוצה שיש לי לב לדבר הזה אם זה משהו שאתה חושב שזה אינטרס של המועצה ואתה אומר רגע בוא נראה שלא מתפספס אז אתה מדבר איתו, אם אתה עושה על מידע, שאלה, הכוונה אנחנו רק נשמח.

דני מנהיים:

אנחנו לא שקופים אנחנו לא מקבלים את האינפורמציה. אנחנו לא מקבלים את המפגשים בכל הישובים למה אנחנו לא מקבלים את זה.

אילן אייזן:

אני רוצה להגיד המפגשים הראשונים שהיו לנו היו מפגשי היכרות לא מפגשים תכנוניים היו מפגשי היכרות, אנחנו רצינו להכיר את נציגי הישובים, נציגי הישובים הכירו אותנו, נציגי הישובים קיבלו את הפרטים של מי שמנהל את הפרויקט הזה, מי שעוסק בשיתוף ציבור וכו'. זה היה מפגש ראשון, הפגישות בישובים בהיבט התכנוני של מה אנחנו מציעים לישוב ואנחנו עושים את זה ביחד עם הישוב, והפגישות עוד לא התקיימו כי אנחנו נמצאים בתחילת הדרך.

דני מנהיים:

בישיבת היגוי אפשר יהיה לקבל את הסיכום שלה?

אילן אייזן:

בוודאי גם דו"חות יצאו לתוך האינטרנט. הפרוטוקולים יהיו מפורסמים במועצה. אנחנו רק התחלנו, חברה לא להתבלבל.

מירב קורן:

יש מקום שבו מתייחסים לתכנית האב אפשר למצוא אותו דבר לתכנית הכוללנית עם כל החומרים שיהיו שם.

אילן אייזן:

אני מסביר המצגות והפרוטוקולים של הפרויקט שלנו, והדו"חות יפורסמו באתר המועצה.

אהוד יוסטמן:

חד משמעי, חד משמעי, רק מה שהועדה רואה אותם ראשונה היא מעירה להם, יש להם סמכות מסוימת ואחר כך זה מפורסם אליכם זה לא החלטות זה פשוט דו"חות הם עוברים אליכם חברה אין פה שום סוד הכל לגמרי שקוף יהיה אין לי שום רצון להסתיר מילה ממה שאנחנו עושים, אנחנו מאוד אוהבים את התהליכים שאנחנו עושים ואנחנו גם מקבלים תגובות נהדרות, זאת אומרת עד עכשיו היינו באווירה מאוד טובה במועצות האזוריות אין לי כרגע שום בעיה שנקרא לנו ואנחנו נמשיך ככה כמה שיותר גלוי והנה בא רעיון שאולי אנחנו נגיד זה לא הסנריום, נגיד מראש מה הולך להיות מה הנושא מה איכפת לי להיפך אני יאמר דוגרי אנחנו לא רוצים זה.

שרון רומם:

מה התוקף של התכנית הזאת נגיד מול ועדת גבולות של נתניה או רעננה או הרצליה בעתיד?

אהוד יוסטמן:

טוב ועדת גבולות היא לא באותו מישור, ועדת גבולות קודם כל היא משרד הפנים כרגע, ועדת גבולות היא סוברנית להחליט מבלי שהיא כפופה לתכנון והתכנון לא כפוף לוועדת גבולות אלא שכיוון שעלתה השאלה הזאת בזמנו של אריה בר הוא היה מנכ"ל משרד הפנים הוא אמר חברה אני לא רוצה שהעבודות אתם אומרים לי עשיתי תכנית מתאר זה מה שעשינו עכשיו רק תחתמו פה זה לא לעניין, מצד שני הם צריכים להחליט משהו ואין להם תכנית מתאר אז איפה הם יעבירו את הקו, הם לא יודעים להעביר את הקו הם צריכים תכנון בשביל לדעת איפה נכון להעביר את הקו לכן זה סוג של משהו שהוא משולב, אנחנו מופיעים בפני ועדות הגבולות, ויש לנו מעמד מאוד, מאוד משמעותי שם הייתי אומר אפילו סופר מרכזי, יש מקומות שאפילו מבקשים מאיתנו לעזור למצוא את הפתרון עד כדי כך כדי לעזור לכל התכנון הזה להשתקף בתוך התהליך.

שרון רומם:

סליחה שאני קוטע אותך זה לא שאלה תיאורטית, כי גם בכפר... נתניה זה משהו שתמיד באופק וגם בצרה ובני ציון תמיד יש את התאום...

אהוד יוסטמן:

אז נתחיל מזה שהועדה פונה אלינו למנהל התכנון ומבקשת לקבל מכל הגופים שזה ועדה מחוזית, ואנחנו ואגפים אחרים, ארציים מחוזיים וכו' חוות דעת אחת שיתנת חוות דעת לוועדה הזאת, קודם כל באופן מסודר יש תהליך אצלנו שהוא צריך לעבור אצל כולם אם יש צורך מנהלת מנהל התכנון, אם יש ויכוחים בתוך מנהל התכנון בדרך כלל אין אבל אם יש אז היא מכריעה ואומרת אוקיי או שיהיו 2 עמדות שיגידו זה וזה, על פי נקודת המבט הזו או הזו, אחר כך מזמינים אותם להופיע בפני הועדה וכו'. כשאנחנו היינו במשרד הפנים אני

הייתי יושב אצל המנכ"ל בזמן שהיו מציגים לו את ההמלצה גם בישיבות שהיו מכינות את הדבר הזה וגם אצל השר שהיו מציגים לו את זה כדי שהוא יחתום והיינו מעירים את הערות ומעירים את זה באור של תכנון היום אנחנו לא שם בוא נגיד שזה לא זורם כך אבל סביר להניח שאנחנו הולכים להגיע לשם אז כנראה שהדברים האלה יחזרו להיות, הם מאוד, מאוד הקשיבו. זה לא שמישהו בא להתנגד יש פה גם פוליטיקה, בגבולות יש הרבה דברים יש גם פוליטיקה, יש גם קשרים, יש הרבה דברים אני רואה את זה אבל תכנון זה נורא מרכזי בהחלטות.

אילן אייזן:

יש 2 מצבים יש מצב שרשות עירונית רוצה לשנות את גבולותיה במסגרת ועדת גבולות ולמועצה האזורית אין תכנית והיא צריכה לעמוד מול הרשות העירונית ולהתמודד איתה, ויש מצב שיש תכנית כוללנית, תבין שברגע שיש תכנית כוללנית קודם כל מקשיבים לעורכי התכנית הכוללנית במקרה אם עומדים בראש התכנית הכוללנית גם המועצה וגם מנהל התכנון יש חשיבות גדולה מאוד למה שנאמר מול תכנית כזאת, ולכן אין ספק שתכנית רחבה כוללנית מחזקת מאוד את המועצה בכל קונפליקט שיהיה ככל שיהיה, זה הרבה יותר טוב שיש תכנית מאחוריך מאשר שאין תכנית.

מירב קורן:

הוואקום הזה מייצר הרבה בעיות כיום.

אילן אייזן:

בסדר אנחנו מתקדמים אנחנו נראה.

אהוד יוסטמן:

אנחנו לא צריכים לחכות שהתכנית תיגמר אנחנו בכלל, כל התכנון המפורט שמתקדם הוא לא מחכה לתכנית המתאר, הכל קורה במקביל אנחנו לא עוצרים תהליכים, גם תהליכים כאלה אף אחד עוצר, אבל יש מקומות שאומרים רגע, רגע, רגע, יש פה תכנית מתאר, יש מסמך מדיניות, יש פה זה רגע בוא נחכה אז הועדה אומרת אני מחכה 3, 4 חודשים לפעמים היא מקשיבה ואומרת בוא נחכה 3, 4 חודשים יש תהליכים שהמדינה מכניסה במיליוני שקלים יש פה צוותי תכנון מקצועיים בואו נשמע מה ממהרים נחכה 3 חודשים.

מירב קורן:

הותמ"ל יכול לגרוס את התכנית הזאת?

אהוד יוסטמן:

הותמ"ל יכול לגרוס כל דבר חוץ מתמ"א 35 אבל ותמ"ל אם מותר לי להגיד בנימה אישית מי שעומד בראש הותמ"ל זה ... ומכירה עבדה הרבה שנים באגף שלנו והיא מכירה היטב והיא אישית לא היה אף פעם ויכוח כזה שלא שמעו אותי עד הסוף ולדעתי כמעט במאה אחוז התחשבו. יש להם את

הלחצים שלהם גם להם יש אבל אני חייב לומר שאני מופתע לטובה במובן של מה שאני הייתי צריך אני לא רוצה להגיד באופן כללי כי אני גם לא מכיר את כל העשייה שלהם, יש לנו יותר מאוזן קשבת ואפשרות להשפיע.

פבלו לם:

התכנית הזאת מיועדת בעיקר לתת פרספקטיבה ואסטרטגיה תכנונית למועצה ואיך היא צריכה לראות את המרחב התכנוני של כל הישובים כל אחד בפני עצמו וככלל, איפה המגבלות, איפה המכשולים, איפה היא תיעצר, או באיזה מקומות/מוסדות, היא עלולה להיעצר?

אהוד יוסטמן:

אני לא חושב שזה עניין של מוסדות אני חושב שהחיים הם קצת לפעמים מעצור במובן זה שפתאום צריך תחנת כוח, פתאום צריך שדה תעופה ואז יש התמודדות, אז אתה בא אל מול הצורך, אנחנו עושים תכנית מתאר של צוראן יש להם את מחצבת גולני, זה לא שהם מוציאים את מחצבת גולני אבל הם לא יכולים לסגור אותה כי אנחנו עושים שם תכנית ואני אומר יואו איזה ראש מועצה נחמד אני יסגור לו את המחצבה הענקית הזאת.

פבלו לם:

יש מגבלות קיימות?

אהוד יוסטמן:

כן יש גם רצונות לעוד דברים, יש עוד, ועוד דברים האזור הזה רווי תשתיות. אני אומר הכפלת מסילה אתם יודעים זה גם משהו שאנחנו נצטרך ללמוד אותו, כשאנחנו באים לתכנן נכון שאני בא הנה כמישהו שרוצה לקדם את המועצה האזורית, אבל יש לנו גם אחריות לגבי צרכים, אנחנו לא רוצים עוד 40 כבישים ענקיים כי הדבר הזה לא עובד זה הורג את השטח, ולכן אני אומר דווקא הכפלת מסילה בעיני לפעמים זה הדבר הנכון לעשות כי זה ימנע ממני עוד 4 כבישים נוראיים שהנזק שלהם הוא גם לא יועיל מבחינת התנועה, והוא גם יהרוס ויחתוך את השטחים גם אקולוגית, גם חקלאית, גם בקיצור זיהום זה ברור שזה טוב. עכשיו תחנת כוח, יש מלא, יש שדה תעופה יש תחנת כוח, יש הרבה דברים בעמק חפר השדה תעופה כל הזמן, עכשיו הצפון שם, גם פה בקיצור יש נושאים. אנחנו לא אלה שמובילים את הנושאים כי יש תכנון ארצי אבל צריך לדעת אנחנו קומה מתחתיו זה הקולגות שלנו אז ברור שאני יושב עם קולגה שלי ראש אגף של ארצות אני אומר שניה אנחנו עושים פה תכנית, עכשיו עושים תמ"א 42 של כבישים, כבישים ומסילות אז ברור שיתחשבו מאוד, היינו מדברים על שאי אפשר שם ואמרנו ולא רק זה אמרנו שאם נמצא איזה צורך שלא עולה בתמ"א 42 אז לא נצטרך לשנות שינוי תמ"א אלא נוכל לבוא למועצה הארצית ולשכנע אותם אפרופו תכנית מתאר שאנחנו רוצים לעשות שינוי מבלי שיעשו לנו שינוי תמ"א אלא שזה יהיה בילת אין. עכשיו יש כל מיני כלים אנחנו צריכים לעבוד עם מה שיש, הקשר הזה והיכולת שלנו להיות במטה מנהל התכנון יש לו יתרון עצום כי גם אין אוס אנחנו מאוד, מאוד

קשורים אחד עם השני ועובדים יחד, וגם עם משרדי ממשלה אחרים. תראו אנחנו מכירים המון שנים, יודעים איך זה עובד אני מקווה שנוכל לנצל את הכוח שיש לנו לטובת הנושאים האלה.

אילן אייזן:

תבינו שהחסות בניהול התכנית הזאת זה לא ועדה מחוזית זה המטה בירושלים, שברגע שהוא הגורם המתכלל בדרך כלל נפתחות דלתות.

מירב קורן:

אבל הגורם המתכלל ראה בנו עד היום הרווח בין רעננה לבין נתניה.

אהוד יוסטמן:

אבל אל תגידי לי בדרך כלל כי אנחנו לא עוד אחד, אנחנו באמת שינוי.

מירב קורן:

אם אתם רואים פה את הריגושיות שבאות מהמקום הזה כשאתה בא לדון על כביש 4 וככה מדברים איתך, ואחר כך ידברו איתך על תשתיות של רכבת ועל תחנה, כל דבר, כל דבר.

אהוד יוסטמן:

את מאוד עדינה אנחנו מכירים, כאילו זה הרבה יותר חמור מזה, תראייני את ראש המועצה ותראי איזה דרך חוף השרון היתה צריכה לעבור כדי שיכירו אותה כגוף לגיטימי לקבל כל מיני דברים, כי מבחינתנו, אני אומר מבחינתנו הניסיון לימד שבשנים האחרונות חוף השרון היתה במקום מאוד, מאוד קשה, אז נכון שנעשתה כאן עבודה.

תמנה שמאלי:

באיזה מובן קשה למה אתה מתכוונת?

אלי אייזן:

קשה מבחינת הסכמה של מוסדות התכנון להכיר בצרכים התכנוניים של המקום הזה. אז נכון שעשיתם עבודה מטורפת ברמה האישית, והצלחתם להגיע למצב שמדברים איתכם בנועם מה שהיה שונה עד היום אבל התפקיד שלנו לא להציג דברי נועם אלא להציג רציונל, ולנסות ולטשטש את כל הדברים שהם לא רלבנטיים לתכנון, שהם חלק מאיזה שהיא תפיסה, תפיסה שאפיינה את האזור הזה, את התדמית הזאת ואנחנו היום מנסים לצקת תכנים ולהסביר אהוד התחיל כמה חשוב לקיים את המרחב הכפרי במטרופולין תל אביב בכל מרחב מחוז מרכז ואנחנו מאמינים בזה אוקיי עכשיו ברגע שהם מנהל התכנון שמלווה את התכנית הזאת עם המועצה מאמין בזה זה עושה איזה שהוא שינוי. בקיצור ונתת לנו 40 דקות.

תמנה שמאלי:

אם אנחנו רוצים, אם אני מבינה שיתוף ציבור ויכול להיות שכבר דיברתם אצלנו בישוב אבל אם אני רוצה ליזום מפגש שיהיה פתוח לציבור הרחב, גם שאתם תציגו מי אתם וגם שתשמעו מה הצרכים כי אמרתם שחשוב לכם, זה אפשרי דבר כזה?

אילן אייזן:

בדרך כלל אנחנו לא מקיימים מפגשים אסיפה של ישוב או משהו כזה אנחנו מייצרים מסגרת קצת יותר רחבה. אבל בואי נגיד ככה, מה שאני מציע, אני מציע יש לפרויקט הזה, יש לפרויקט הזה ניהול שהוא באחריות שלי ויש שיתוף ציבור שהוא באחריות שלי בבקשה דרך ערמון ירדן תעבירי איזה שהוא פתק ונראה איך נתמודד עם זה בסדר.

תמנה שמאלי:

בסדר גמור.

שוקי ארליך:

צריך לזהות מי נפגש איתם, זאת אומרת שמישהו נפגש איתם.

תמנה שמאלי:

אני אבדוק את זה כמובן אבל תוך כדי התכתבתי עם חברי ועד שלא יודעים על זה זאת אומרת זה לא היה ב – 8 חודשים האחרונים בוודאות.

אילן אייזן:

הכל בסדר תעבירי ונראה מה נעשה.

שרון רומם:

במסמכים היה כתוב כלכלה, תיירות תעסוקה ולמעלה היה חקלאות. ברשימה זה היה כתוב, ברמה המעשית יש לנו את ארסוף קדם עם גלריה ירוקה, יש לנו קטיפ עצמי או חוות סוסים,

אוהד יוסטמן:

חוץ מזה שזה ישוב מ – 1930 ומשהו ואין לו לא מים, ולא ביוב ולא.

שרון רומם:

מה שאני מתכוון אני שאלתי את זה בשיתוף ציבור בין המנהל למשרד החקלאות לביניכם אין אחידות בהגדרות לשימושים חקלאיים.

אוהד יוסטמן:

נכון עובדים על זה עכשיו.

שרון רומם:

בן אדם עשה פה פל"ח בשביל שיעורי רכיבה וחווות סוסים בשעתיים. אין יותר קלאסי מזה.

אהוד יוסטמן:

יש היום סוסים בסדר אבל לרכב עליהם זה בסדר אני מכיר את זה, ללטף כלב אבל לרכב לא. תקשיב אנחנו רוצים ברמה הארצית אני פניתי למנהלת מנהל התכנון יש כ – 100 גופים שעוסקים בהגדרות האלה אם ברמה הארצית, המחוזית, המועצה האזורית והישובים לכל אחד לקח צוות זה לא יאמן אם אתה מסתכל על הדברים 90 אחוז זה אצל כולם יש 10 אחוז הגזמתי שאני אומר 10 אחוז שבקצוות יש כך וכך מחשבות במקום כך אנחנו רוצים לרכז את זה בפני מסמך אחד, לשבת על אותם שוליים, עם כל הגופים,

שרון רומם:

עם רמ"י וזה.

אהוד יוסטמן:

בוודאי עם רמ"י וזה אנחנו מדברים איתם אמרתי את זה במפגש עם רמ"י עם מנהלת רמ"י ואמרתי די מספיק עם ה – 100 צוותים האלה שמרוויחים כל אחד מרוויח על הסיבוב הזה וזה גם לא יוצר אחידות וגם ארכיטקט שבא לעבוד בצפון, בחיפה, במרכז, בנגב כל פעם זה משהו אחר הוא צריך ללמוד תיאוריה חדשה וכולם ארץ בגודל של ... אז מה עניינים אז בוא נעשה הכל ביחד, מאורגן מסמך אחד שיתעדכן מעת לעת זה המגמה כרגע, עושים את זה כרגע על ידי עובדים זרים הנושא של עובדים זרים, זה לא אנחנו עשינו, יש איזה מסמך שיבוא עכשיו למועצה הארצית להסדרת הנושא של עובדים זרים.

אלי ברכה:

כולל המגורים שלהם.

אהוד יוסטמן:

בעיקר המגורים שלהם, היה דרישה לדבר הזה, ואני חושב שהעניין של תיירות חקלאות לפל"ח לדעתי זה נושא שחייבים לארגן, המון עבודה נעשתה, יש המון עבודה אבל לדעתי ל... שאתה מדבר ולדעתי גם הקטנוניות היא לא במקום אם אתה שואל אותי אישית אני בעד לא למכור נעליים בשדה, עודפי קולומביה באמצע השדה שאומר אנחנו דור רביעי של חקלאים אמרתי אתה מגדל קופסאות של נעליים אני לא בטוח שהסבא, והרבה סבא היו כל כך גאים על כל פנים אנחנו לא, זה לא בטוח שזה נשאר ממש חקלאות דור רביעי, אבל זה לא אבל אם לעלות על הסוס או לא לעלות על הסוס ... ואם ככה מספר בקבוקים זה יהיה אם זה קצת יותר זה כבר תעשייה וכל זה, זה צריך לשבת בצורה לוגית ולעשות את הדברים לדעתי בשכל ישר אין סיבה לא לפתור את זה.

שרון רומם:

תהיה רשימת רישומים חקלאיים.

אילן אייזן:

רגע אני רוצה להסביר הכניסה של מנהל התכנון לתוך המרחב הכפרי ההתמודדות שלו עם נושא פל"ח בכל המועצות המקומיות מביאה למצב שרשות מקרקעי ישראל, משרד החקלאות לפיתוח הכפר, גם הועדות המחוזיות כולם מתחילים לדבר ביניהם, כי כל אחד משך לכיוון שלו עם המערכות שלו ועכשיו אנחנו מעוררים שיח אחיד ומשותף זה לא פשוט, אז אני אומר זה התהליך שקורה עכשיו ובינתיים עולה יפה, אם בהתחלה היה אנטגוניזם ומלחמות, היום לאט, לאט הצורך מקרב בין האנשים. אז אם אתה שואל אותי האם יהיו כללים אחידים שיחולו גם על המסמכים של אלה, וגם על אלה לשם אנחנו חותרים, לא תקבל מאיתנו כרגע שום ערבות בנקאית לשום דבר, אני רק אומר זה הכיוון כי זה זז.

אהוד יוסטמן:

תודה רבה לכם.

אילן אייזן:

אנחנו רק רוצים להגיד שמועצה שלכם היא מרתקת מכל ההיבטים כולל האנשים.

הילה טרייבר:

היה ב – 7/2 שיתוף ציבור שנשלחו הזמנות לכולם ובאו מאוד מעט.

אהוד יוסטמן:

אתם תבואו תארגנו אנשים אנחנו עושים אתכם שותפים. תודה רבה. להתראות.

הילה טרייבר:

מה שקרה שהם הוציאו מסמכים כמו שהוא אמר והיה עליהם תגובות ועכשיו הם אחרי ועדת ההיגוי בעצם עושים את המסמכים הרשמיים ואת זה אפשר להוציא.

שוקי ארליך:

אלי מה שאני מציע 2 דברים אחד זה פשוט למצוא דרך שנעבוד מול, אני מקבל את זה שהם לא רוצים אנשים זה בסדר גמור אבל לא יכולים לעבוד מולכם לפי נושאים, לפי מה כך שבאמת נוכל לתת לכם את הטיפים.

צילי סלע:

אלי בהקשר הזה רציתי לשאול שאלה יש ברירה שתי אפשרויות כאן, אפשרות אחת זה לא משנה נעביר אליכם התייחסויות בנושאים שונים, אפשרות שזאת

אופציה אחת, אופציה שניה שזה משהו שאני כל הזמן שואלת את זה ואני אשאל את זה עוד פעם מה הופך אותנו למועצה אחת ולא למקבץ של ישובים, אוקיי ואני חושבת שבהקשר הזה מעבר לפידבק של כל אחד מאיתנו שיש לו מה להגיד כן לעשות איזה שהוא שיח ולנסות לתת איזה שהוא קו שאנחנו חושבים, אגב כל אחד זה נציג אחד משוב אבל משהו שכן אומר.

שוקי ארליך:

אבל על זה סיכמנו שתהיה ישיבה. על הנושא הזה. תהיה ישיבה על תכנים מסוימים.

אורלי עמיר:

פגישה ראשונה היא מכריעה.

אלי ברכה:

מה שאתם שוכחים שניה, מה שאתם שוכחים שהיתה תכנית אב אסטרטגית, בתכנית האב האסטרטגית אתם תמצאו את המסמך שהוא הולך לדבר עליו עכשיו, מגובש עם שיתוף ציבור עם החלטת מליאה, אז אנחנו נוכל לזרוק, בשביל להיות מעורבים אתם צריכים לייצר את החיבור לעבר, החיבור לעבר אתם חייבים, צילי את החיבור לעבר אתם חייבים לקרוא את העבר גם כן, תכנית האב האסטרטגית לקרוא אותה.

הילה טרייבר:

אני העברתי שלחתי יש שם טבלה וצריך להתחבר לזה.

אלי ברכה:

דווקא הנושא התיירותי הוא הרבה יותר מוגדר וברור מהרבה נושאים אחרים שהם נורא, התשובה שקיבלת לגבי אזורי התעסוקה תשכנעו אותנו הבעיה הזאת מתחילה בזה, מה שלא הגענו כאן ואנחנו מתחילים לגעת בדיונים שהיה לנו איתם שהם אומרים לא צריך יש מספיק אזורי תעסוקה בחוף השרון, יש מספיק אזורי תעסוקה מסביב לחוף השרון לכן אתם לא צריכים לקבל, עכשיו תשכנעו אותנו שצריך, לא קיבלנו בבית יהושע לא מעניין א ותם בכלל, הם בדיוק באים למטרה המועצתית אומרים במועצה יש, זה שרשפון פספסה או כפר נטר היה לה ולקחו לה.

אורלי עמיר:

למה הוא אומר נימוקים ענייניים.

אלי ברכה:

אני בכוונה לא הגעתי לשכנע שלנו למה אנחנו עושים על זה עבודה וגם אותה נציג לכם, אבל.

הילה טרייבר:

אורלי מה שהם עושים הם בודקים בסוף השוואה ארצית כמה פר מטר לתושב יש תעסוקה, בעצם, את המדד הזה שתבינו, לב השרון נמצאים ב – 5, רעננה ב – 10 ואנחנו ב – 30.

אורלי עמיר:

זה לא הגיוני להשוות את זה לעיר.

הילה טרייבר:

עזבי גם במועצות אזוריות אנחנו במצב עוד יותר גרוע, אנחנו רוצים להיות משווים לעיר כי מול לב השרון שנמצאים ב – 5 אנחנו נמצאים ב – 30.

אלי ברכה:

אני אתן לכם כיוון אנחנו התמודדו עם השאלה הזאת, וניהלנו שיחות ואני אומר להם תקשיבו אני רוצה את הישויבים שאין להם בכלל אני רוצה לתת להם הם אומרים לי ממש לא מעניין אותנו, קודם כל איפה, לפני האיפה אם מגיע לכם ואתה לא מצליח לשכנע אותם שמגיע ואז לקחנו והתחלנו להציג נתונים הפכנו פה דו"ח כלכלי שלם. עכשיו הם מבינים את זה שלמועצה אין היטלי השבחה אבל תסתדרו כי יש לכם ארנונה מכאן עד להודעה חדשה ככה זה נראה, אין מקום שאני לא נמצא בו בארץ בכנס או מפגש שאומרים לי תקשיב יש לכם עודף, המועצה עשירה, המועצה עשירה.

הילה טרייבר:

לזה שיש 30 ש' למ"ר מנצח את כולם, לא 30 ש', 30 מ"ר לאדם.

אלי ברכה:

מנהל התכנון מוציא את זה או משרד הפנים מוציא דו"חות אקסל מככבים למעלה אנחנו וחבל מודיעין נדמה לי את לא יכולה להילחם בזה, ברגע ששמו את התמונה שלך למעלה לא יעזור לך כמה שתצעקי אני זקנה את נמצאת למעלה. עכשיו אנחנו מה שעשינו הפכנו את הדו"ח אמרנו להם חברה בוא נעשה את זה אחרת, אנחנו הצענו להם טריינד של סגירה של אובדן ארנונה עסקית, והראינו להם שבתוך כמה שנים עם הפיקוח ועם הסקר ועם הזה ועם הזה אנחנו נאבד מתוך ה – 25 מיליון אנחנו נאבד נניח 10 מיליון ש' זאת אומרת שיקח אגב זה עדיין ישאיר אותנו גבוהים אבל כן אבל אנחנו נהייה הרבה יותר נמוכים. זה אומר שצריך לצמצם שירותי מועצה, לא נתחיל עכשיו לסדר בתכנית הזאת ובכלל אזורי תעסוקה חלופיים נמצא את עצמנו בעוד 10 שנים עם מועצה שנמצאת בקשיים וצמצמה שירותים זה לא עושה טוב לאף אחד אמרו או עכשיו אתה מדבר איתנו קצת, עכשיו בוא תסביר לנו כמה אתה רוצה, ואיפה אנחנו יכולים לתת את זה, לא מעניין אותם אם האזור תעסוקה הזה נופל באזור לא יודע מה, סתם לצורך הדוגמא צמוד לרשפון אז יהיה לרשפון, זאת יהיה ליד רשפון וזה שאתה אומר לו אבל אני רוצה לתת קצת לבני ציון קצת לבצרה הוא אומר זה לא מעניין אותי בכלל אנחנו מועצה.

אורלי עמיר:

למה אתה לא מתייחס לזה כמשהו מועצתי איני וויי למה זה חייב להיות מוצמד.

הילה טרייבר:

לא, מתייחסים לזה כמשהו מועצתי אבל זה לא פרנסה מועצתית, הפרנסה היא בסוף ישובית.

אלי ברכה:

אנחנו רוצים שזה נניח יפול אל אדמות אגודת בצרה אוקיי ובצרה נניח הולכים ונסגרים הרבה שימושים, ברשפון הולכים ונסגרים הרבה שימושים, אז אנחנו רוצים אנשים שיתפרנסו מזה, יתפרנסו מעבירת בניה פה, ועבירת בניה שם וכל מיני, הולך ונסגר המימד של הפרנסה, המימד של הפרנסה ואנחנו רוצים לתת חלופי, אנחנו אומרים חברה אתם משאירים אנשים עם השנים יתבגרו ישארו בלי פרנסה מסוימת אז התשובה שלהם שיסע לעבוד ברעננה אין שום בעיה, אנחנו אומרים להם לא אנחנו רוצים את זה בישובים האלה אם כבר עושים אזור תעסוקה בו ניתן פה וניתן שם, אז אומרים לך לא תפקדנו לדאוג לארנונה, פרנסה מי שרוצה מבצרה ומבית יהושע לדאוג לעצמו יש לו מספיק במרחב הזה, אנחנו לא בגליל או בנגב שאין מקום עבודה.

אורלי עמיר:

למה בכלל זה מוגבל לאזורי תעסוקה מוגבל כל כך?

אלי ברכה:

הנה היא אמרה שהיא יכולה להבין אותם שימי אותה בועדת ההיגוי.

צילי סלע:

לא אני יכולה להבין את נקודת המוצא שלהם.

(ההקלטה הופסקה)

סעיף 2 מחיקת חובות

אורטל אזולאי:

אנחנו עוברים למחיקת חובות, יש כאן את הדו"ח של 14 תיקים שאנחנו מביאים למחיקה, החובות כאן הם למעשה חובות, כמובן כל החובות כאן נבדקו באופן מעמיק, לכל מחיקה יש חוות דעת שממליצה על המחיקה, אפשר לראות שיש כאן 3 תיקים שניתן בהם ספר בהליך פשיטת רגל אז אין לנו יותר מידי שיקול דעת כאן אנחנו חייבים למחוק את החוב. מדובר כאן על חובות שהם בהתיישנות, חובות נורא, נורא ישנים, יש חובות שהם בסכומים מאוד, מאוד נמוכים אבל אין מה לעשות חייב גם להעביר את ההליך הזה אז הם נמצאים

כאן. בסך הכל חובות שהסכום שלהם נכון להיום הוא 174,664.90 אם למישהו יש שאלה ספציפית אני אשמח לענות. 120 זה נומינאלי ונכון להיום זה 174 זה מעט זה סכומים נמוכים. אם אין שאלות נמשיך. הנושא הבא הוא למעשה אני מביאה לכם איזה שהוא דיווח לגבי מחלקת הגבייה לגבי גביית חובות וגביית שוטף שעשינו עד 30/4, ביחס לשנה קודמת באותם תקופות ראיתי להראות את המגמה, כל הזמן אנחנו מציגים פה למעשה את המגמה שהיא מגמה של גידול בגבייה, אנחנו מפחיתים את היתרות משנים קודמות, מעמיקים את הגבייה באמצעים שונים אם זה באמצעות פניה לבעלי מניות, אם זה באמצעות פניה ליורשים, אם זה באמצעות חקירות כלכליות שאנחנו במקרים מסוימים אנחנו צריכים לעשות אז אנחנו עושים.

תמנה שמאלי:

אני מתנצלת שיצאתי אבל לגבי המחיקת חובות זה ברור שזה מבוסס על אמון של כולנו בכם.

אורטל אזולאי:

אתם יכולים לבדוק את זה החומר נמצא אבל.

תמנה שמאלי:

אני סומכת אני מדברת בעיקר לגבי אלה שכתוב פה בסעיף מגורים, שזה אני מבינה שזה אנשים פרטיים.

אורטל אזולאי:

זה שכירויות, זה לא בעלי, זה אנשים פרטיים של שכירויות.

הילה טרייבר:

את לא יכולה למחוק חוב למי שיש בבעלותו נכס, זה רק מי שגר בשכירות ועז כבר מזמן זה חובות מאוד, מאוד ישנים, ולא הצלחנו לגבות. מי שיש בבעלותו בית אין אפשרות גם אם הייתי רוצה גם אם החוב ממזמן נעשה אין אפשרות למחוק אותו.

אורטל אזולאי:

התנאי הראשון למחיקה הוא שאין לו נכס בבעלותו.

שוקי ארליך:

לצערנו עשו את החוק במדינה שינו אותו כי פעם היה אפשר להעביר את זה לבעלים והיום פשוט שינו את החוק שאי אפשר להעביר את החוב של שוכר.

אנדי וולף:

יש אפשרות להכניס את בעלי חוב לרשימה שחורה? שהבנקים ידעו?

צילי סלע:

זה שאלה במקום, פעם הבאה שהוא מגיע למקום אחר הוא יעשה את אותו דבר.

אורטל אזולאי:

הוא יכול לפתוח עסק בשם אחר ואתה תקבל אותו.

הילה טרייבר:

כמו שהמדינה נותנת לו לפתוח חברה שפשטה רגל 20 פעם אז בארנונה היא תשים על זה.

אנדי וולף:

הבעלים של החברה.

אורטל אזולאי:

אי אפשר אין דרך לעקוב אחרי זה בצורה, שום פעם אתה גם לא יכול להגיד לאותו תושב שמגיע תקשיב אני לא רוצה לפתוח על שמך חשבון ארנונה כי כבר היו לך חובות שמחקנו אסור לך לעשות דבר כזה, זה משהו שהוא לא חוקי, כי כשמגיע אליי תושב עם הסכם שכירות אני חייבת לרשום אותו כמחזיק בנכס. טוב אנחנו עוברים לדיווח של הגביה עד 30/4, עשיתי כאן חלוקה, זה בנושא מספר 2 הקובץ השני, אז למעשה אני מראה כאן שהארנונה, בשנת 2018 גבינו ארנונה שוטפת עד 30/4, 23.964.000 בשנת 2019 גבינו כבר 24.000.000 יש עלייה, גם את הגבייה מפיגורים ב – 2018 גבינו מפיגורים 1.383.000 וב – 2019 אנחנו עושים עבודה מאוד אינטנסיבית על הפיגורים, אנחנו עובדים על מאוד קשה גם על כספים של תביעות שכבר הוגשו נכנסות אז רואים את הגידול בהכנסות מפיגורים מגבייה מפיגורים 2.567.000. באגרת ביוב גבינו ב- 2018, 1.448.000, ב – 2019, 1.393.000, מפיגורים ב – 2018, 68,000, ב – 2019, 99,000. שילוט כבר גבינו חצי מיליון ש"ח ב – 4 חודשים ראשונים של השנה לעומת שנה קודמת שרק 136,000 ש"ח, יש גם גידול בקנסות מנהליים בהכנסות מקנסות מנהליים 246,000 ש"ח לעומת 346,000 ש"ח ב – 4 חודשים ראשונים של 2019. למעשה זה מראה את המגמה שאנחנו כל הזמן בוחנים את האפשרויות ואיך אנחנו יכולים להגדיל את הגבייה גם בשוטף, גם מפיגורים וזה למעשה מה שנעשה במסגרת המחלקה. אם יש שאלות?

שרון רומם:

מה עם קולחי השרון?

אורטל אזולאי:

בשנה קודמת נכנס חלק משמעותי בפיגורים, ב – 2018 בסוף 2018 כמעט 4 מיליון ש"ח של פיגורים של קולחי השרון נכנס בשנה קודמת, והשנה במסגרת

פסק דין שניתן הכניסו עוד 2 מיליון ₪ שאתה לא רואה אותם כאן שהם נרשמו הם נרשמו בחודש מאי זה עד סוף אפריל אתה לא רואה אותם כאן יש עוד 2 מיליון ₪. עוד מישהו שאלות על השוטף. אני עשיתי כאן עוד איזה שהוא סיכום לגבי הטיפול בחובות, גם שתראו את המגמה של הטיפול בחובות זה באמת רק בשביל שתהיה לכם איזה שהיא ידיעה או אינדיקציה למה שקורה.

הילה טרייבר:

אני רוצה לתת רקע הדיון הזה מתקיים בגלל שעוד במליאה הקודמת הוחלט שאחת לרבעון אורטל תיתן דיווח על מצב הטיפול בחובות.

אורטל אזולאי:

יש כאן גם הכנתי טבלה, טבלה שניה שמדברת על טיפול בחובות, וגם כאן בעצם אני לא, אני מאמינה שכולם יודעים לקרוא את הטבלה ולהבין אותה אבל אני רק רוצה להראות את המגמה של הגבייה מפיגורים של 1.383.000 ב – 2018, לעומת 2.500.000 ב – 2019. אפשר לראות כאן שגם חובות עבר של שנים 2004, אנחנו עדיין גובים, עדיין מצליחים לגבות ובעצם זאת המגמה שאני רוצה להראות. אם יש שאלות משהו ספציפי תרצו לשאול בשמחה.

שרון רומם:

מה מתוך זה המגורים והעסקי? יש הבדל מהותי ביניהם.

אורטל אזולאי:

מאיזה בחינה?

שרון רומם:

שה - יתרת פתיחה היא 3 מיליון כמה זה העסקי, כמה מגורים? ה - יתרת מגורים זה החודש החולף?

אורטל אזולאי:

על מה אתה מתסכל שרון תכוון אותי כי אני כנראה לא מסתכלת איפה שאתה מתסכל.

שרון רומם:

יתרת פתיחה ל – 18.

אורטל אזולאי:

של שנת 2017 אתה מתכוון? זה יתרות שנשארו משנה קודמת.

הילה טרייבר:

לא הוא שואל כמה עסקי וכמה מגורים.

שוקי ארליך:

לגבי התחושה מי מפגר יותר במרכאות מגורים או עסקים?

אורטל אזולאי:

בדרך כלל זה עסקים אין ספק שעסקים.

שרום רומם:

כאילו טכני ב – 1/1 יש ... שנגמר?

אורטל אזולאי:

לא זה לא הולך ככה, זה אנחנו למעשה כל חודש אי זוגי אנחנו מוציאים עד 153 לצורך העניין, 15/1, 15/3 יוצא שובר שהוא עד 15/4, אבל כל חודש אי זוגי הוא יוצא.

שוקי ארליך:

השאלה אם האכיפה המנהלית כי לכאורה יש לנו נתיב יותר מהיר להוצאה לפועל, האם אנחנו מספיק אסרטיביים בנושא הזה, זו השאלה.

אורטל אזולאי:

כן אנחנו מאוד אסרטיביים.

הילה טרייבר:

אני גם אגיד משהו על החובות כי אל תשכח שחלק מהישובים זה גבייה מרוכזת הם נכנסים פה ב – 100 אחוז אז ה – 3 מיליון זה רק מהישובים שהם לא בגבייה מרוכזת, ולכן מרביתו זה עסקים ולא מגורים.

שרון רומם:

לא מה שניסיתי להגיד זה טכני נגיד בעסקאות אשראי או בגבייה מ... כמה זה באמת גבייה פיזית וכמה זה טכני שעוד לא נכנס, לא נרשם?

אורטל אזולאי:

מה זאת אומרת טכני לא נרשם לא קיים, לא הבנתי.

שרון רומם:

זאת אומרת עוד לא נכנס אם זה עסקת אשראי, או...

אורטל אזולאי:

אין דבר כזה זה מיד נרשם זה בדו"ח כספי אתה רואה את זה ברגע שהתושב עשה עסקה אני רואה את זה בדו"ח הכספי זה נרשם מיד.

הילה טרייבר:

אנחנו גם לא מאפשרים פריסה של חובות, אין פריסה של חובות ביותר משנת מס, זאת אומרת אתה לא תראה חוב ששילמו עכשיו ועוד חייבים אותו.

שרון רומם:

לא זה 3 מיליון שהעסקי זה 30 מיליון נכון משהו כזה?

אורטל אזולאי:

משהו כזה.

אנדי וולף:

אני חושב שיש צורך לתקן כי בסך הכל של ה - גביית מגורים של השנה זה 15 שנים אחורה נכון?

אורטל אזולאי:

כן.

אנדי וולף:

אז לגבי 2018 צריך להוסיף את 2003 כדי שגם יכנס 15 שנה אחורה.

אורטל אזולאי:

לא כל החובות ההיסטוריים גם אם הם לפני 2004 הם נרשמים עד 2004, זאת אומרת שכל החובות נמצאים גם כאן וגם כאן, זה לא ש....

שוקי ארליך:

היא פשוט לא פירטה לך את כל ההיסטוריה.

שרון רומם:

אין משמעות לצבירה של זה?

אורטל אזולאי:

עד 2004 זה כאילו מצטבר עד 2004, ואחר כך זה רץ לפי שנים, זאת אומרת שעד 2004 יכולים להיות לך חובות של 2002, לצורך העניין וגם 96. יש למישהו עוד שאלה, משהו לשאול.

הילה טרייבר:

תודה רבה הילה.

סעיף 3 אישור פרוטוקול מליאה מס' 6

הילה טרייבר:

אישור פרוטוקול מליאה מס' 6, יש מישהו שמתנגד אליו? תודה.

סעיף 4 מינוי נציג ציבור לועדת בחינה

הילה טרייבר:

צילי שאלה ככה בזה האם יש עוד אנשים תביאו מי שתצליחו להביא.

מירב קורן:

אף אחד לא הצלחתי לשכנע.

הילה טרייבר:

אני יודעת את זה, אני מנסה מחפשת לא נעים לי להגיד את האחרונה תפסתי בשיעור פילטיס. אין לי כאילו, מי שיש אני לוקחת. אז עכשיו נציגי ציבור לועדת בחינה יש לנו בקרוב אז שלחנו קורות חיים של פוקס נורית אם תביאו עוד נאשר עוד כמה שתרצו יהיה. יש הערות? תודה

סעיף 5 מינוי עדי רוזנטל כדירקטור בחברה למחזור מים וקולחין

הילה טרייבר:

עדי רוזנטל כדירקטור בחברה למחזור מים וקולחין, הוא היה דירקטור בחברה לתשתיות אין מניעה בחברה למחזור, יופי מאושר. תודה.

מינוי ועדות ביקורת

הילה טרייבר: בבצרה מחליפה את עדי הררי עדה שמש מכיוון שהקריטריון היה שלא יכול להיות בקדנציה קודמת חבר ועד מקומי, באודים עדי בניש, אשר קליינמן, יוסי. עדה שמש מחליפה את עדי הררי זה ועדות ביקורת בישובים. באודים זה כהן אנדריי, עדי בניש, אשר קליינמן, יוסי נימני, ושלומי וקסלר. כולם יכולים כי זה רק קרבה ראשונה. את כל השאר לא הביאו לנו אז השלמנו את 2 הועדות האלה. רק שתהיו מעודכנים פנה אלינו מבקר המדינה, דו"ח שלם על הועדים המקומיים, האם מונו ועדות ביקורת, מה הם עושים, מי דו"ח כספי, מי נתן, מי עשה, שעה היום ישבנו למלא בכך ולא זה 2017, 2018.

סוף הקלטה!